بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

سُبحانَ الَّذِی اَسْریٰ بِعَبْدِہٖ

معراج نامہ اردو

ملنے کا پتہ

ڈاکٹر ایم اے علیم

مالک فرم منشی عزیز الدین تاجر کتب اینڈ پبلشرز

کشمیری بازار لاہور

ڈاکٹر ایم اے علیم مالک فرم منشی عزیز الدین پرنٹر و پبلشر نے پنجاب نیشنل پریس لاہور سے چھپوا کر کشمیری بازار لاہور سے شائع کیا

وَاللّٰہُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰی مَا تَصِفُوْنَ

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللہ خالق رازق مالک قدرت سندا والی
اوہ رحمت دا دریا اکّھی بے پرواہ کہاوے
میں کجھ خبراں علموں پایاں قدرت نال ساہیں
نہ آسمان نہ زمیاں دوزخ نہ سن ایڈ سرشتے
تدوں کیتا رب نور نبی دا ظاہر فضل کماوں
پھر نبی دے نوروں کیتا کل ظہور الٰہی!
ایڈا فضل نبی تے کیتا آپ اللہ حقتعالیٰ
پاک محمدؐ بندے اُتے فضل خاوند چایا!
تھوڑی رات حساب پلاندا ہتی رات نہ آہی
مسجد اقصےٰ برکت والی کیتی آپ الٰہ
پاک محمدؐ پہنتے اوتھے آئی خبر قرآنوں
اوہ سلیمان پیغمبر مسجد اقصےٰ سی بنوائی
پاک رسول محمدؐ صاحب خاص حبیب خدا دا
فضل اللہ دا مدد نبی دی چایا دین یقینوں
فضل کیتا رب امت اپر پاک محمدؐ آندا
نور نبی دا روشن ہویا نرڈٹا کفر کفاروں!
کوٹ کفر دے فصیل ہوئے اللہ دین ودھایا
چودیں طبقیں پھری دہردی پھریا ہور زمانہ
شہر شرع دا ہویا مرتب پاک محمدؐ یارو!
ابوبکرؓ بنا شہر دی عمرؓ جو کاندا آیا
اسم محمدؐ شہر شرع دا اللہ پاک وسایا

آدم جن ملائک ہر شے درتے نت سوالی
ظاہر باطن قدرت اللہ دی کجھ حساب نہ آوے
جاں جاں الف اکلا آہا نہ سی شام صبا میں
نہ شب روز نہ آتش پانی نا سن حور فرشتے
اسم محمدؐ کہیا الٰہی میموں جیوں والوں
جو کجھ نور نامے وچہ لکھیا جانوں سچ گواہی
وچہ قرآن لکھی خوشخبری ذکر معراجے والا
مسجد اقصےٰ مکے تائیں راتیں سیر کرایا!
مسجد اقصےٰ جا پونہچایا قدرت نال الٰہی
باغ بہار بہشتی سے قطعہ بہشتی آہا
جے کو سے سنکر ہووے کافر ہے ایمانوں
درے دہاندا راہ مکے تھیں شامے اندر آئی
قادر کرم ربے دے پاروں قصہ کہے اُنہاندا
کیتا شعر معراجنامے داسن کے مت سفیلوں
اول آخر دین سلامت شان بلند اوہناندا
جالی سالیں مہر نبوت فضل ہویا سرکاروں
پاک محمدؐ سرور کرکے تخت خلا وند بہایا
جتھے راج رزالیاں تخت ملے سلطاناں
بانگ بلند بلالؓ نے دتی کلمہ شکر گذارو!
چھت اوپر عثمان غنی سی درہے حضرت شاہا
مسلم ہویا نال ایمانے جو کوئی اندر آیا

مدہم ہوئے بہتر فرقے روشن چار دیاری
جاں باراں سال گذشتہ ہوئے کیتا یاد الٰہی
سال بونجہ عمر نبی دی آہی اوس وہاڑے
ماہ رجب دا آہا مہینہ ہویا جدوں فضل سی
ہکناں کہیا معراج نبی نوں ہویا ماہ شوالے
ہکناں کہیا معراج نبی نوں ہویا ماہ رمضانے
سارے دانش کر کے تھکے ویلا وقت بلیتونے
ماہ رجب دا آہا مہینہ چن تاریخ ستیویں
مردہ صفا اوہ پربت دونویں جتھے سی اوہ خانہ
کافر غالب ہوئے نبی تے تاں اس گھر گیا سی
پھوپھی بہت پیاری آہی مخفی جگہ سوائے
نہ دل اندر کر توں خطرہ کہے پھوپھی فرزندا
آول دھیاں بھیناں والا میں آواز کرانگی
پاک محمد سرور تائیں پھوپھی دے دلیری
چپ محمد حرف نہ کیتا سنا نال غمی دے
اوکھت پہنچی پاک نبی نوں رجوع ہوے غم سارے
رب رحیم انہاندا راکھا آپ اللہ حق تعالےٰ
اوہ دوست خاص حبیب خدا دا کیتا غم بیماری
رب جھک دھیان لیا خلقاں تھیں جبرائیل بولایا
رب کہیا ہور دھندے چھوڑ و حضرت جبرائیلا
جان قبض تھیں توں ستائیں آج حضرت عزرائیلا
حوض کوثر تھیں بھر بھر مشکاں آج شراب لیاؤ
مشک معطر ظاہر ہوے تیز ہوئی روشنائی
حکم کرو اس چرخے تائیں پھر نوں پھر کھلووے
دوزخ دی اگ مدہم بھڑکاں تھیں ستاوے

قادر بخشا کہو دل کلمہ ہویا رب ستاری
اول آخر نور نبیؐ دا کلمے دی بادشاہی
جدوں معراج ہویا سرور نوں ڈٹھے عرش کناری
اکس بزرگ روایت کیتی ماہ ربیع الاول سی
پھیر ربیع الاول کہیا اکس روایت والے
قادر قدرت ہتھ نہ آوے ٹریئے کت زمانے
اوڑک ماہ رجب دا سبھناں آ اقرار کیتونے
رات سوار پھوپھی دے خانے ستی نال غمنیں
کعبے جیہا مراتب اُسدا رتبہ وچہ جہاناں
اوہ سرور تائیں تکھن لگی دل وچہ فکر پیا سی
دے دلیری پاک نبی نوں پھوپھی جیو ٹھہرائے
جیکو اج تر لول آوے کوئی منافق بندہ
جے اوہ بیج منافق ہووے پھر ڈشمشیر لڑانگی
توں مالک ملک خزانیاں والا قرب حضوری تیری
دہانا روح جبائے خوابوں بت مقام زمین تے
اک اندیشہ امت والا ایہ دلیل گزارے
خواہش جیندی کن فیکونوں بنیا عالم سارا
قدرت نال احوال اونہاندا ڈٹھا آپ ستاری
پردہ خالق نیندر والا کل خلقاں تے پایا
اسرافیل تھیں کرنا ڈ۔ روزیوں میکائیلا!
یار میرے دی آمد ہوئی کرو خوشی دا حیلا
نوری چلے آسماناں اتے کل چھنکار کراؤ
میں یار اپنے نوں قدرت دساں جیندی خواہش بنائی
باہجہ نبی دے آیاں تائیں ہور خیال نہ ہووے
حکم کرو رضوان بہشتی شان شراب دوہاوے

کھولدیو دروازے اُسدے بخشے نور ظہوراں
قدرت میری ظاہر ہووے ویکھے یار پیارا
جیوں دنیاتے بندے کردے شادی خوشی دیاہا
ایہ کیتیا فرمان الٰہی قدرت نال زبانی
سبز غلاف یاقوت بہشتی اوہ دنا سر عرشاں
پھرنے تھیں آسمان کھلوتا خالق جیوں فرمایا
کرڈنھان یاقوت بہشتی حوراں زیور لائے
کل خزانے مخفی ظاہر ہویا عرش نورانی!
کیتی عرض جنابے اندر یارب دیہ نشانی
تا پھر جبرائیلے تائیں آپ کہیا حق تعالےٰ
نبی قبیلہ ہاشمیاندا مطلب دا ہے پوتا۔
سینہ بہت کشادہ پیشانی چمکے نور ستارا
جیونکر چند چڑھے اسمانی ہوندے مدہم ستارے
ہُن غم دی خوابے گذریا ہویا گھر بھیجی امہانی
چہل ہزار براق بہشتی خواہش نبی میں پالے
چاہڑ براقے جبرائیلا لیا نبی سرورنوں
لے فرمان رسیدے یاروں لبھا وحی آسمانوں
جس حجرے وچہ حضرت آہے اس حجرے وچہ آیا
اُٹھ محمدؐ فضل تیرے تے کیتا کرم ستاری
ایہ آہی شبقدر نبی نوں قدرت دید کراہو
ایہ روز وں رات چنگیری آہی فضل کھلیگا تینوں
تاں پھر وحی بہشتیں دہانا جا پہنچا اک جانی
اوہ سکدے شبقدرے آہے ہر دم نال بیداری
ہر ہر متھے اسم محمدؐ چمکے نور ستارا!
لاغر اک براق انہاں تھیں وچہ بہشت کھلوتا

خوشی کرو شبقدر نبی دی زیور پہنن حوراں
یاراں کولوں پردے کیسے سیر کرائیے سارا
تینوں اَج مینوں پاک نبی دا دلوچہ ددہ آیاہا
ملکاں کرسی تاج پہنایا جھاڑی گرد آسمانی
حوض کوثر تھیں پانی آندا مشکاں بھر بھر ملکاں
دوزخ اگ ہوئی کمزوری شان بہشت سوایا
پاک نبی صاحب دی خاطر چین کیتیا درگاہے
پھیر کہیا رب جبرائیلا سد محمدؐ جانی
بہت محمدؐ ملک عرب دے کسنوں آگذاری
نام محمدؐ قد سرور دے بہت تجربے والا!
اسم محمدؐ بن عبداللہ منہ نورانی دھوتا
دے زہرہ مشتری نالوں صورت اپرا پارا
تینوں وچہ دنیا منصب اسدا سایہ عالم ساری
اوہ محمدؐ جبرائیلا سد میرا دل جانی
اک دستار بھیجی رب خالق اوہ رضوان حوالے
سارا سیر کراندا آدیں یار میرے دلبر نوں
آیا لنگھ ستے دروازے سدن یار مہماناں
آسمانوں عرض گذاری جو خالق فرمایا
باہر آفتاب کھلوتا تیرے شوق دیداری
قدم تیرے تھیں عالم روشن جے اَج باہر آو
خوابوں فکر چکانبیا غم توں کرنائیں کینوں
چہل ہزار براق جنہے سی قسم عجائب آہی
رکھ امید کھلوتے تکن حضرت دی اسواری
اکدوجے تھیں قسم سوایا صورت اپرا پارا
اُو منہدی دھرنے بیٹھ زمین تے بہت غمی وچہ رنیا

حضرت وحی کہیا اس تائیں توں کیوں ہے درماندہ
ہور براق خوشی وچہ سارے تینوں کی غمناکی
کہے براق فرشتے تائیں کھول حقیقت ساری
جس دن حضرت آدم ہویا دا خلق سبھی دا
مینوں درد فراق تدوں دا حال ایسے وچہ رہندا
اگے خبر نہ حضرت وچیا کون ہووے منظوری
رب جبار قہار الٰہی بے پرواہ کہاوے!
میں رکھ امید فضل دی جیواں ہر دم نال دلیری
ایہا عرض قبول نہ تھیمی جا پئی درگاہے
اگے نہیں کسے سے ہوئی ایہہ عنایت ذرہ
لے بیت المعموروں آیا جبرائیل فرشتہ
وانگ درخشاں بدل نیساں موتی دسن والا
جیوں دریا صفائی کرکے تیز چلے مرغابی
اگے ہور روایت یارو ابن عباس کی سی
پاک رسول محمد صاحب کہیا آپ زبانی
غم دی خوابے گذریا ہویا روح بیداری میرا
شاہ براندی گھوکر سن کے اٹھ بیٹھا میں خوابوں
اٹھ محمد فضل تیرے تے کرم کیتا رب والی
کرکے وضو نماز گذاری باہر گھر تھیں آیا
اجے محمد وضو نہ کیتا سیج دے وچہ جانی
چھانگل چار ضوان لیایا تھاں زمرد سچا!
اسدیو کھلاڑ نبی نوں جبرائیل نہوایا
اوہ دستار بہشتاں وچوں اُس دیہاڑے آئی
چہل ہزار فرشتہ آہا نال اُسدی رکھوالا!
گرد یاقوت زمرد موتی دہ ہزار جڑلے

کی فراق لگا تن تیرے نہ کجھ کھاندا پیندا
آکھ حقیقت میرے تائیں کھول دلیندی تاکی
مینوں درد محمد سندا افضل چاہاں اک واری
میں کئی ہزاراں سالاں اگے سنیا نام نبیدا
یارب قدم نبی دا پائیں عرض ایہو نت کہندا
چہل ہزار کھلا میں جیہا رکھ امید ضروری!
قادر کرم ہووے اس اتے قادر جسنوں چاہے
جے پر رحمت رب دی ہووے آن پہنچاوے میری
قادر کرم اوسے تے ہویا جبرائیل پہچاوے
جیہڑی ہوگ بزرگی تینوں حرمت اج مقرر
ہار سنگار براق زیادہ حوروں نور سرشتہ
تیز ہوا برابر اس دے قدم نہ چلے چالا
پہونچا وحی براق لے اقصٰے پلکے نال شتابی
ایہہ مذکور نبی سرور دا وچہ حدیث صحیح سی
میں ماہ مہینے رجب اندر گھر ستا مہمانی
جبرائیل میرے سر اتے آن کیتا سی ڈیرا!
کہیا اوس سلام ربیدا مینوں آن جنابوں
چل حضور سدیندا تینوں کھلے فصل بہالی
اگے پھر روایت والا ہور بیان لیایا
حضرت وحی بہشتوں آندا حوض کوثر دا پانی
گیا درخشاں فلکاں تائیں شعاع آفتابوں اچا
سر دستار سروپا نوری حرمت نال پہنایا
اگے حضرت آدم نالوں خالق سی بنوائی
خط چہار لکھے چو گٹھیں اسم محمد والا
چادر طرفہ تھان بہشتی نوروں نور سوائے

پیرس ساز یاقوتی جوڑا پاک محمد پایا
تا حجرے بچھں باہر آئے نالے حضرت وچیا
جا وڑے مسجد مکے زمزم چاہ سقاوا !
سرور پاک نماز گذاری حجرے وچہ کھلوتا
تا پھڑ دست مبارک وحی نے آندا باہر نبی سی
عزرائیل تے اسرافیل تے میکائیل وی سی
خواہش رب نبی صاحب دی کرن زیارت آئے
سب تسبیحاں پڑھن کھلوتے کہن سلام محمدؐ
تدوں براق محمدؐ ڈٹھا وچہ کھلوتا ملکاں
آدم وانگوں منہ سی اُسدا گاہیں وانگوں کن
گردن شتر خچر دا سینہ گاہیں وانگوں سنب
ابلق رنگ نورانی طرفہ سی سبحان اللہ الٰہی
چہل ہزار زمرد سچا چابک اُتے جڑیا
مثل جناور لنظری آوے جان پر کرے کشادہ
جاں اوہ جسے نال پیٹے پھیر نہ جاوے پایا
سنب زمرد دھون یاقوتی گلیاں دم پروتا
نورو نور دسے تن سارا کلمہ وچہ پیشانی
شہرابا طہورا پیون والا حوض کوثر دا پانی
آپ مصور صورت اسدی نقش کیتی اوہ نوردا
کاٹھی زین فراقی پوزی ساخت تنگ کاباں
موتی وند دہاں بندے دا قسم ہوا سنہری
جتھے نظر چشم دی پہنچے رکھے قدم اوتھائیں
اوہ قدمیں سندا طبق زمیندا اگ رکھے آسمانوں
آتش وانگوں تیزی چلے پانی وانگ صفائی
جیونکر تیر کمانوں چلے جاندا نظر نہ آوے

تا پھر جبرائیل وحی نے چابک ہتھ پھڑایا
رات اندھیری خبر نہ کسے خلقت ستی پیا
کیتا وضو تے ست پھیرے وحی پھڑیا ستاوا
سینہ کھول نبی دا وحی نے زمزم پانی ڈھویا
کجھ جماعتاں ملک کھلوتے چاروں طرف سبھی سی
ستر ستر ہزار فرشتہ ہر ایکسٹ صحیح سی
پاک محمد سرور عالم نظر انہاں دل پاوے
کیتا رب خلاصہ تینوں فضل تمام محمد
جیہڑ چن بیساکھ کیتن دا تیز چڑھے وچہ فلکاں
وچہ پیشانی نورنبی دا جیوں چمکارے چن
گھوڑا الشت صفائی بیصہ مور برابر دُنب
سرخ سفیدی داغ سینے تے اکھیں نیر سیاہی
زہرہ نالوں چمکن موتی دست مبارک پھڑیا
پہونچن مغرب شرق تائیں ایڈا قدر زیادہ
اوہ براق نبی سرور نوں وحی دکیل لیایا
زین بہشتی حور حمائل طرفہ نور کھلوتا !
قادر یار ثنا کی آکھاں کرے کلام زبانی
خورش معطر طرفہ کھانہ سنبل گھاہ ریحانی!
جیونکر چن چڑھے اسمانی شکل زیادہ حوروں
تنی لگام یاقوتی آہا چمکن نوری تاباں !
قد عجائب نوری جسہ بہت سریع السیری
جیوں بجلی چمکارا آوے صفت الیسی اس تائیں
جیونکر قرعہ نجومی پاوے کرے حساب زماناں
جیونکر وہم بندیدا کردا لکھ کوہاں دی دہانی
قسم ہوا پرندا آہا منزل پلو جہ جاوے

زہرہ قسم سہیل ستارہ قیمت پوندی عربی
جیوں ابریشم واہگہ موتی لپست بلندی چھلا
جیونکر ہو آرام گذارن تینوں اوہ کرے چالاکی
جیوں فجری خورشید دل شمال پہنچیں شام کنارے
ساون مردے زندہ ہوون سکا گھاہ ہریاوے
اگے زین کسے نہ پایا باجوں ایس دہاڑے
نظر قدم لے قدم منزل تے رکھے وانگوں بجلی
جسدن حرم بیت اللہ اُتے کیتا کرم ستاری
میکائیل لگاموں پھڑیا جبرائیل رکابوں!
بھیجیا ایہہ براق الٰہی حضرت میں لے آیا۔
چل محمدؐ درگاہ باری یاد ہویوں اج اوتھے
تینوں مار اسماناں اتے حضرت چل بلندی
سکدا عرش دوراڈا نوروں اوتھے کر نزدیکی
اول نظر محمدؐ کیتی اوس براق قدیمی!
دل دے اندر فکر دلیلاں اوہ براق چتارے
تاں پھر جبرائیل نبیؐ نوں جذبے نال بولایا
کیوں تندہ لائی دیر محمدؐ جھبدے کرو اسواری
ایہہ براق عنایت تینوں کیتا آپ الٰہی
جسدن روز قیامت ہوسی پینڈا مشکل بھارا
تریہہ ہزار درہے دا آہا اوکھا پل صراطی
ایس اندیشے اندر مینوں اسر کچھ نہ آوے
بھی فرمان ربے دا آیا پاک محمدؐ تائیں
جیوں اج لوہے تیرے اُتے میں براق پہنچایا
ہر ہر قبر اُتے کھلوساں کئی براق چنگیرے
نہ کر فکر دلیل بنیا دل وچہ پکڑ دلیری

رنگ چڑھے بلغاراں تائیں اسدی نور تجربی
جا کھلوتا جاگہ اوچی نظر نہ آوے ہلدا
صاف چلے خورشید سے جیہا اوہ اصیل براقی
ایسے وچہ براق اوہ منزل سیر کرے پلکا دے
پاک نبی دے پاروں ہویا ایڈ کرامت والا
تسدن سرور عالم تائیں بھیجیا رب ستارے
قادر یار کرو تم صفتاں نور حقیقت اگلی
بھیجیا ہتھ براق وحی دے کیتی نبی سواری
کہن محمدؐ کر اسواری ہویا حکم جنابوں
چھیڑا اُڈ چڑھے اسمانی باجھوں پچھ پچھایا
کل نزدیکی ربدے دیکھن تیرا راہ کھلوتے
عرش منور کھلا اوڈیکے زیارت تیری بندی
قدم تیرے تھیں روشن ہووی نوروں عرش رفیقی
نیویں گوشں کھلوتا ڈٹھا عاجز وچہ تعظیمی
کیا جاناں کد چڑھن محمدؐ اوپر میں بیچارے
ایہہ ہن رات پچھان بنیا وقت تیرے تے آیا
پیر رکابے رکھ شتابی رب دل کرو تیاری
کئی جماعتاں ملک کھلوتے نال میرے ہمراہی
پنجاہ ہزار درہے دا آہا امت ہے نمتاروں
دوزخ اوپر پچیا ہویا کون لنگھاوے ساتھی
عذر نہیں درگاہ ربیدی جو اس اگے بہاوے
ایہہ اندیشہ وہم بنیا ہرگز کدیں نہ پاویں
ایسے طرح قیامت تائیں فضل کرالگا چاہیا
پلوچہ جنت داخل کرساں امت والے تیرے
وچہ بہشتاں داخل کرساں آخر امت تیری

ہویا خوشی تیار محمدؐ سن فرمان ربانان
ہون لگے اسوار محمدؐ چھوڑیو نے اسر گاں
جبرائیل آوازہ کیتا اے براق نابینے
چیتیا نا منظور بے ادبا تخن کارن ہووین
ایہہ دوست خاص حبیب خدا دا پاک محمدؐ جانی
جسدے درد بہشتیں توں سیں روندانت ہمیشہ
تاں ہن عرض براق گذاری توں سن وحی وکیلا
پھر کیتی آواز نبی نوں براق نمانے !
لگے حضرت آدم دے تھیں کہندا سانحیں ہتوں
کرم کیتا رب آس پوچائی حضرت آن ملایا
کرا قرار قیامت والا تاں دل راضی میرا
دسن گے رنگ جنگے متھیوں زہرہ ماہ سہیلے
رہسی میرا قدر نہ کوئی کول نہ کھلوون ویسی
کہیا او براق قیامت تیں تے میں چڑھانگا
سن فرمان براق محمدؐ جستی اندر آیا
اگے پچھے گئی جماعتاں کھلوتے ملک دولی
ہر ہر دے ہتھ شمع نورانی آ کھلوتے بھڑکے
ستے زمیناں روشن ہویاں لاٹ گئی آسمانی
تا اسوقت رسول اللہ دا لگا کرن اسواری
دامن جھاڑ وداع ملکے تھیں پیر رکابے پایا
دست مبارک واگ لیونے ہتھ وچ تازیانہ
کیتے گوش براق ترکھے ہویا تیز ہوایا
تاں اس ویلے مت نبی نوں جبرائیل سکھائی
راہ پدھا نوں بہت تساں نوں ملسیں آن میدانوں
چلو مسجد اقصٰے اندر کیتی وحی تلار

کر کے وداع ملکے دیاں جاہیں حرم حرام لگاناں
تندی کیتی گھوڑے اوتھے تخن ٹپن لگا
کون اجیہا سہی کیتیا نندہ ماریں پوڑ زمینے
جے صاحب دل غیرت آوے بھی مت بیٹھا روویں
اول آخر ظاہر باطن نبیاں دا سلطانی
ہن رحمت چلے جھلیں ناہیں اجے بھی کریں اندیشہ
نا کر سختی خوش ہویا میں حضرت جبرائیلا
حضرت کرم کرو میں اوتے صدقہ نام ربانے
جسدن دا میں پیدا ہویا سکدا ایسے شب نوں
عرض منی نوں نام خدا دے خالق تھیں وڈیایوں
کتی براق آدن کے اگوں اک تھیں اک چنگیرا
جے تندہ ندوں رکاب کسیدی قدم وتا اسولے
ایہہ براق نبیؐ سرور نوں عرض کھلوکے کرسی
چھڈ براق ہزاراں لکھاں تیری واگ پھڑانگا
حاضر آن کھلوتا اگے شکم زمین تے لایا
کتی ہزاراں سجے کھبے جاون نال تسلی
چانن تیز ہویا آفتابوں جیونکر وقت فجر دے
ستیں طبقیں چانن لگا صدقہ شمع نورانی
قادر بخشا والی ساڈا چلیا درگاہ باری
پڑھ بسم اللہ پکڑ ہنے نوں سرور آسن لایا
سنبھل بیٹھا کاٹھی اتے پاک نبی مردانہ
چاہے قدم اسمانی رکھے اذن منگے ہتھ آیا
نال کسیدے حرف نہ کرنا جیکوئی آن بلائی
طرف کسیدے نظر نہ کوئی نہ کوئی حرف زبانوں
دمنت رکاب نئیدا پھڑ کے کہے چلو ول اللہ

تا پھر اسرافیل فرشتہ عرضی آن کھلویا
جسدن دا میں پیدا ہویا کار اللہ دی ہی چائی
میں اک روز اللہ دے درتے بہت ہویا لاچائی
منگی ایہہ بارات حضوروں بخشی رب تدائیں
سُن ایہہ عرض بشارت وندے پاک نبی استائیں
لنگھے حد زمیں مکے دی ڈٹھا اک اشارہ
یا محمد ناکر کاہلی چلو نال سبھائے
حضرت وہم خیال نہ کوئی راہ چلے جل جاندے
اوتھوں ونجہ اگاہاں ہوئے ڈٹھی ہور زبانی
دست رکاب نبیدی پھڑکے آن سلام بولاندی
حضرت تیز براق چلایا اوہ بھی رہی پچھانوں
جبرائیل نبی نوں کہیا اوہ یہود نصاری!
جے توں نظر انہانوں کردوں امت قوم اوہوسی
شکر کہے الحمد محمد یارب پاکی تیئوں!
اگے پھر سنگیں آہا تا اس اُتے آئے
دس حقیقت جبرائیلا حضرت وحی بناوے
اوتھوں ونجہ اگاہاں ٹریا ہور ملے ترے بندے
پھیر کہیو نے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
دولت پیر تے کالے طالع عفت وِلس جوانی
اوتھوں ونجہ اگاہاں ہوئے کھڑک آیا اک جاوں
پھر محمد نبی اللہ دے دست اُنہانوں کیتا
اوتھوں لنگھ اگاہاں گذرے ہور ملے مردانے
پاک محمد اونہاں کولوں پیتا راضی ہو کے
تحفے سب بہشتوں آہے امت ہوگ صفائی
تا پھر اگے ہٹہ آیا اوتھے کرن اوتارا!

نام اللہ دے سنی محمد بہتا عاجز ہویا
خالق تھیں فرمان برداری تیری منگی آہی
حکم ہوئی منگدا اینتھوں کہیا رب جباری
تیرا نبی غلامی دعوٰی ملیا اس قصلے آہیں
چائی واگ وداع ہو چلے بیٔے قبیلے دے رائیں
سبھی طرفوں شخص اکے نے کیتا آن بولارا
راہ چلاکی واجب نائیں دوروں کھلا بلائے
پھیر آواز کہبے تھیں آیا ذرہ وہم نہ پاندے
حسن لباس حساب نہ کوئی کیکجہ کہاں زبانی
کہے محمد اک پل ٹھہرو عرض کرے درماندی
پھیر کہیو نے جبرائیلا دس بیان اسانوں!
عورت صورت حرص بنائی جانور دنیاداری
حرص یہود نصاریٰ ترسا مشرک گبر مجوسی!
آپ رکھیں ڈھک عیباں کولوں عاجز بندی منیوں
پانی ویکھ سوراخوں وہندا پھیر نبی فرمائے
ایہہ زبان دہان پچھانوں جو گل کیتی جاوے
پیر جوان دے اک کالا کرن جواب پسندے
جبرائیل حقیقت وندا پاک محمد تائیں!
جس پر وہم تساڈا آہا ایہو حکم ربانی!
لیکے شیر شراب دو بندے آن ملے سن راہوں
لیکے شیر اس بندے کولوں بہت خوشی ہو پیتا
آب غسل دے جام نبی نوں انہاں آگذارے
پھیر کہیو نے جبرائیلا دس بیان کھلو کے
جبرائیل نبی نوں کہیا تینوں فضل آہی
پڑھی نماز رواں تد ہوئے تاں لگا پکارا

تیز براق چلایا سرور طور سینہ وچہ گیا
جنھے حضرت عیسےٰ ہوراں جنم کہندی سُن لیا
پڑھی نماز جلتر ڈٹھا بندہ عمر و ڈیری
لکڑیاں دا بھار بدھ ہو سو جاپے بنڈ وڈیری
جاں اوہ چکے چک نہ سکے تاں پھر ہور لیاوے
پھر چکے تے ہل نہ سکے تھکے بھر بھر پاوے
کہے محمدؐ جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
جبرائیل حقیقت وہندا پاک محمدؐ تائیں
ایہہ وینا تے دولت والے حرصوں جوڑن مایہ
بھکھے مردے خرچ نہ کردے ہور تکن وچہ پایا
اگے ہور ڈٹھو نے بندہ کھوہ وہا دے بوکا
جاں اوہ چکے باہر کڈے خالی دسے سُکا
کہے محمدؐ جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
جبرائیل حقیقت وہندا پاک محمدؐ تائیں
ایہہ قسم ریا نبیا بھر یوں خالی رہندا
جیکوئی مرد دکھا کیسنوں نام اللہ دے دیندا
ظاہر کرے بھلائی نیکی خفیہ کم شیطانی
روز قیامت خالی رہسی بندے ایس نشانی

باب در بیان رسیدن پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم در بیت المقدس

تابیت المقدس اقصےٰ تائیں حضرت جا سدہائے
کئی ہزار اگوں اسمانوں مِل فرشتے آئے
اقصےٰ اندر جا محمدؐ ڈٹھے باغ ہزاراں
باغ پچو فیرے اقصےٰ اندر حلے مشک بہاراں
انب انار بلنگ لسوڑے املتاس ہزاراں
لاچی لونگ تے جا فل جلیبی کھٹریاں سن گلزاراں
کھٹے مٹھے گاگل آڑو نبو سن رس داری
جامن شہد شہتوت بدانہ کیلا ہور کساری
کشمش گری بادام منقہ پستہ مغز چھوہارے
سے اخروٹ انجوراں خرمے دیندی خوشی جھولارے
رُکھ سپاری سا ونگیاندی املی مرچ ترنجاں
ویکھ چمن دل راضی ہووے دو ہوون کل نجاں
اوتھے حضرت وحی کہیونے اتر گئے براقوں
آن نبی چو طرف کھلوتے روشن نور دِں پاکوں
طرفہ قسم لباس اوہناندا کپڑا ذات حریری
اسلام علیکم کہندے بول زبانوں شیری
کہے محمدؐ جبرائیلا کون بزرگ ایہائی
واقف کریں ایہناں تھیں مینوں اگے معلم نائیں
حضرت وحی نبی نوں کہیا ایہہ بھرا تساڈے
دلو چہ خواہش نماز پڑھن دی آئے پاس تساڈے
تدوں امامت پاک نبی نے اقصےٰ اندر کیتی
ملک پیغمبر مگر کھلوتے کھچ صفاں کر نیتی
پڑھی نماز تے فارغ ہوئے کرن لگے گفتاراں
بہت اللہ دے فضلاں کولوں کھلے بیان ہزاراں
کہندے صفت خداوند تائیں تو رہن بار خدایا
جو جو فضل کسے تے کھلا سبھ آکھ سنایا
اول ابراہیم نبیؑ سن ہوئے صفت ثنائیں
مینوں رب خلیل بنایا اڈ دتی چنگیائی

امت دا سلطان کیتو سو شان بلند ودھایا
پھیر اللہ دا حضرت موسےٰ ہویا صفت ثنائی
ستّ لاکھ کلام میں نال اللہ دے کیتی باہجھ وسیلے
پھیر مینوں رب عاصا دتا ایڈ کرامت والا!
جے میں علب کھاندی ہوندی بن دا رکھ چمندا
جے میں طلب پاندی ہوندی نار زبن کڈھ لیوا
جے میں راہ پیادہ منزل ہوواں تھک بہائی
جے میں سختی دھپ ستاوے ہووے رت چوماسا
جے کوئی چڑھ ہے مدعی میرتے لشکرے ہزاراں
ستھ عجوبے ایس طرح دے آہے عاصے تائیں
فرعونے نوں مارگوایا خالق ہتھیں میری
پھیر حضرت داؤد اللہ دا ہویا صفت ثنائی
لوہا موم کرایا ہتھوں ایڈا کرم کیتو سو!
مار جالوت ہلاک کرایا خالق ہتھیں میری
پھیر سلیمان پیغمبر رب دا ہویا صفت ثنائی
دیو جن پریاں ہور بلائیں رہن میرے اوہ قیدی
جانوراں دی بولی سمجھاں عقل اجہیا ہیسی
پھیر روح اللہ حضرت عیسےٰ ہویا صفت ثنائی
آدم وانگوں پیدا ہونا میرا رب کیتا سی
توات انجیل زبور صحیفہ پڑھ دنیا تے آیا
دو قسماں میں مرغ بنائے جان خداوندیائی
باہجوں باپ کیتو سو مینوں صدقے اس رحماں نوں
پھیر محمد صاحب ہویا رب دا صفت ثنائی
اول میرا نور الٰہی اپنے نوروں پایا
آول آخر رب نے مینوں دے دتی سرداری

نمرود دے دی آتش وچوں مینوں رب بچایا
کلیم اللہ رب مینوں کیتا ایڈ دتی چنگیائی
ایڈ محبت میں تے آہی خبر نہ وحی وکیلے
ستھ خصلتاں جس وچہ آہیاں کرم کیتا حق تعالےٰ
میوے لگن نال ہزاراں کھاواں جو دل من دا
چشمے نہراں جاری ہوون جو دل چاہندا ہیواں
گھوڑا بن کے آن کھلووے پھیر کراں اسواری
بدل بنکے سایہ کردا عجب اجہیا عاصا
غرق ہوون ڈر عاصے کولوں دہشت وانگوں ماراں
دشمن زیر کرے میں اگے کی کجھ کراں ثنائیں
پھیر تورات امت میری تے رحمت ایڈ چنگیری
کرم کیتا رب میرے اتے ایڈ دتی چنگیائی
علم زبور صحیفے والا مینوں بھیج دتو سو!
کرم کیتا رب میرے اُتے رحمت ایڈ چنگیری
کرم کیتا رب میرے اتے ایڈ دتی چنگیائی
کھولدساں کی فضل ربید. الخشش ہوئی ایڈی
ملکاں دا بادشاہ میں آہا صفت پیغمبر ہیسی
کرم کیتا رب میرے اتے ایڈ دتی چنگیائی
شکم اندر میں عالم ہویا علم خدا دتا سی
مردیاں نال کراں میں گلاں ایہہ طریقہ پایا
چام چڑک چکدڑیا روہل گیا اک جائی
رب زندہ آسمانی کھڑیا مینوں ایس جہانوں
کرم کیتا رب میرے اُتے ایڈ دتی چنگیائی
پھیر پیدائش میری بدلے کل جہان بنایا
کھولے بہلوں روز قیامت قبر میری رب باری

علم قرآن توحید الٰہی مینوں آپ پوچایا !
جو کچھ ہویا جو کچھ ہوسی وچہ اسدے فرمایا

تورات انجیل زبور صحیفے چھپ گئے اس زمانے
آہے جو مذکور انہاندے سبھ قرآن بیانے

مسجد کل زمین کیتو سو گھاہ زراعت پائی
نال تیمم روا نمازاں ہر جاگہ گذرانی !

پھیر تینوں رب خبر کھلیندا وچہ خلقاندیاں دیساں
نہ کوئی ہویا اول ہیں تھیں نہ کوئی آخر کرساں

پھیر کہیا رب روز قیامت تینوں دیاں شفاعت
کریں شفارش کل خلقاندی بخشانگا اس ساعت

سُن کے صفت نبی سرور دی سب تصدیق ہوئے
قادر قدرت ویکھ ربیدی حضرت اٹھ کھلوئے

تا پھر حضرت وحی نبی دا دست مبارک پھڑیا
دامن جھاڑ وداع کرا قصلے پھیر براقے چڑھیا

لے کے حضرت وحی نبی نوں پہونتا اندر صحرا
اوہ بھی ہے مکان زمین تے مشکل راہ تے بکھڑا

پوڑی اوس مکان نبی نوں جبرائیل وکھائی
باہی اک زمرد اسدی اک یاقوتی آہی

ڈنڈے چمکن قسم سنہری قدرت ویکھ الٰہا
پنجاہ پنجاہ ہزار ورہے دا اکدوجے وچہ راہا

کر بسم اللہ پاک محمد تیز براق چلایا
جانی واگ رکاب اشارت کر چابک وانسایا

کئی کروڑاں ملک کھلوتے اس پوڑی باہیں
کرن اشارت ایہو محمد اکدوجے دینا ہیں

صاف سواری چال نبی دی جیو آفتابی ٹوراں
ہون صلوٰۃ سلاماں اگوں کئی لکھ کروڑاں

ویکھن ملک لتھے آسمانوں نور محمد سندا
ملک الموت آیا چھڈ اسدن جان کنداں دا ہنڈا

تا اک جاگہ پاک محمد وچہ معراجے ڈٹھا
اک فرشتہ پوڑی اتے رستہ ملی بیٹھا

چوداں طبق تلی تے دھر کے راہ وچہ بیٹھا ہویا
آکھ سلام نبی سرورنوں عرضی ہو کھلویا

یا پیغمبر خاطر تیری ملی بیٹھا راہا !
اگے خلقت آدم دی تھیں چوہی ہزار دراہا

چوداں طبق تلی تے دھریاں اتنی مدت بیتی
پاک محمد صاحب تیری اج زیارت کیتی

تڑکے اوتھوں اک دریا وچہ ڈردی نبی آہی
دو سو سالاں ڈونگھا پانی کالا رنگ سیاہی

ہیٹھ ہوا تے اپر پانی علماں والے لکھدے
سورج چن ستارے جتنے دنیا اتے دسدے

اس تھیں لنگھ اگاہاں گذرے تختہ اک ہوائی
عقل فکر اسباب نہ آوے اسدا وچہ دانائی

اس تھیں لنگھ اگاہاں گذرے فرش فلک دا آیا
جا وچی دروازے اتے حضرت نوں پہنچایا

باب در بیان دیدن حضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم آسمان اول را

اللہ باب آسمان کریں توں جو آسمان اول دے
جو کچھ پاک محمد ڈٹھا اندر راہ فضل دے

پاک نبی نوں نظری آئے اول نور ستارے
پھیر محمد ڈٹھا گے طرفہ در قلبوبی
اوتھے سی دربان فرشتہ اسماعیل کہائے
دستک کیتی حضرت وحی نے لیکھے نام ملک دا
اوہ دربان فرشتہ اگوں کرے بلند آوازہ
حضرت وحی کہیا پھر اسنوں سُن دربان دانا دا
سُن کر نام محمد والا ہویا ملک سوایا !
آکھ سلام نبی سرور نوں دست قدم ول ٹھریا
کر بسم اللہ پاک محمد اندر قدم ٹکایا !
اول ڈٹھے ملک محمد وچہ قیام کھلوتے
ایہ عبادت پاک نبی نوں لگی بہت پیاری
جسدن دے رب پیدا کیتے منگن کھلے دعائیں
کہے محمد جبرائیلا دت جواب دوبارے
جبرائیل نبی نوں آکھے کی کجھ دساں تینوں
کہے محمد جبرائیلا ایہہ عبادت چنگی
بھی فرمان رب دا آیا پاک محمد تائیں
ایہہ فرمان ہویا اسو یلے سمجھ لیو کر یارو !
پھر محمد ٹریا اوتھوں پاک رسول خدا دا

سنگل پا لٹکائے ہوئے وانگ قندیلاں سارے
مروارید دی قفل جڑاؤ ہو تمام یاقوتی !
کتنی ہزاراں ملک جو اس دی تابع اندر آئے
جلدی کھول بوہا دربانا ہادی کھلا خلق دا
کون فلک دا لایا چاہے رات ادھی دروازہ
میرے نال محمد سرور بوہا کھول بھرا دا !
کر بسم اللہ کنجی پکڑی دوڑ بوہے ول آیا
قفل اتار زیارت کیتی شکر زبانی پڑھیا
خوشی ہوئی آسمان اول تے سرور عالم آیا
طرفہ قسم لباس انہاں دے جیوں رنگ سبزی طوطے
پھیر کہیو نے جبرائیلا دس حقیقت ساری
ایسے وہم کھلوتے رہسن روز قیامت تائیں
کتنے ہوسن ہیچ ایہہ کہاں وچہ حساب شمارے
ایہہ لشکر بے انداز نبیا خبر نہیں کجھ مینوں !
میں بھی عرضی ہو واں رب تے جے رب دیوے منگی
وچہ نماز قیام کھلونا امت نوں فرمائیں
وچہ نماز تسلی سیتی نال یقیں گذار دا !
اگے ڈٹھا ورد کریندا حضرت آدم دادا

سُبحان الجلیل الاجل سُبحان الواسع الغنی سُبحان اللہ وبحمدہٖ سُبحان اللہ العلی العظیم وبحمدہٖ استغفر اللہ

جسدن دُنیا تے زندہ آہا اوسے قد وجودے
نور لباس بدن دا بردہ سر دستار نورانی !
لیکے ملک اُردا حال تائیں آدم کول پُچاندے
پھیر کہیو نے جبرائیلا کون بزرگ ایہہ بھائی
اگے جا سلام علیکم حضرت آکھ سُنایا

چوکی ہیٹھ جڑاؤ آہی بیٹھے ہو آسودے
اوپر تخت تجمل والے بیٹھا شاہ جہانی
جو جو حکم کریندا اگوں علیین سجین چلاندے
وحی کہیا ایہہ باپ تساڈا آدم قبلہ گاہی
حضرت آدم ہویا تصدیق ویکھ کے خدا دا

تاں اس ویلے نبی صاحب نوں کیا کجھ نظری آیا
جاں اوہ طرف سجی دل ویکھے بہت ہسے خوش ہووے
کہے محمد آدم تائیں دس حقیقت مینوں!
آدم کہے محمد تائیں سن میرے فرزندا
سجی طرفوں بہشتی آوے تے خوش ہوواں
دم دم غم اولادے مینوں ناکجھ ہور اندیشہ
مینوں رب خلاصہ کیتا میر لوچہ اولادے
جسدن روز قیامت ہوسی صاحب عدل کریسی
تسدن نبی برادر تیرے کوکن گے سب نفسی
اول مدہ ہے ضامن ہویا ہتھ تیرے وچہ بازی
میں بھی باہجہ اسدے فرمانے کھاداگندم دانہ
ایہہ بھی عرض جنابے میری کر فرزند پیارے
ہور گروہ عجائب اگے نظر پنیڈی آوے
کئی ہزاراں ہور فرشتے کھیتر بالوچہ گڈدے
کہے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
ایہہ دنیا تے کل ارواح سُن نیکی بیجن والے
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیرا گاہانوں گیا
کی کجھ آکھاں جو کجھ آہی سختی باب انہاندے
دیکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گنائیں
ایہہ دنیا تے وچہ نمازاں کردے آہے کاہلی
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیرا گاہاں دل گیا
بھکھے تے ترہائے دسن سختی حال برہنہ
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گنائیں
ایہہ دنیا تے رحم نہ کردے دل فقیراں آہے
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیرا گاہاں دل گیا

حضرت آدم صفی اللہ والا ایہہ طریقہ پایا!
جاں اوہ طرف کھبی دل ویکھے ہنجوں بھر بھر رووے
رونے دا مذکور سنائیں نالے ہاسا تینوں
کی مذکور سناواں تینوں رودن ہسن سندا
کھبی طرفوں دوزخ جھلے رتوں بھر بھر روواں
ایس اولادے کارن مینوں رات دنے ایہہ پیشہ
دیکھ تینوں دل راضی میرا تیں پر فضل خدا دے
نیکی بدی ترازو والے نال حساب تو لیسی!
دوزخ ہاویہ اوس دہاڑے وانگ کڑاہی تپسی
ملسی تاج شفاعت والا صاحب ہوسی قاضی
کڈھ بہشتوں باہر بہیا جاں رب انویں بھانہ
آہین آکھ محمد ٹریا خالق دی سرکارے
ویکھ نبی متحیر ہوئے قدرت کھیل وکھائے
ست سو پھل اکی بھیں ہوودی نال پھر چھوڑے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں!
نیکی دا خوش بدلہ ملیا آپ الٰہی پائے
چوتھی قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
ملک انہانوں لیکے پتھر مارن وچہ سر اندے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جہیں رکوع سجود نہ چنگا کون جنہے ہُن والی
پنجویں قوم اگوں اک آئی دیکھ تعجب رہیا
دوزخ اندر ملک انہانوں چارن مثل حیواناں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جنھوں منع زکواتوں کردے جیکو دتی چاہے
چھیویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا

مبر ہبر اگے ڈوڈو کھانے سہر در پاک کیہا سی
توبہ تائب ہو ؤ یارو حال بُرا بدکاراں!
ویکھ محمد کیہے وحی نوں کون اجیہے گنا ہیں
ایہہ دنیا تے زانی آہے ہار وقی لے کرماں
تاں مردار ہوتے کھاناں دانجے رب علالوں
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیرا اگاہاں دل گیا
آتش قسم لباس اُنہاندے دوزخ لنب دوائے
ویکھ محمد کیہے وحی نوں کون اجیہے گنا ہیں
ایہہ دنیا تے راہ نہ دسّن ٹھٹھے کردے آہیا
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیرا اگاہاں دل گیا
پیر تے بھار کھلوتے ہوئے لدے وانگ ہماراں
ویکھ محمد کیہے وحی نوں کون اجیہے گنا ہیں
ایہہ دنیا تے کھاندے آہے ہر دم مال بیگانہ
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیرا اگاہاں دل گیا
سخت عذاب اہنانوں ہوندا روندے وچہ میداناں
اگوں کٹن پچھوں ہوون پھیر درست دوبارے
ویکھ محمد کیہے وحی نوں کون اجیہے گنا ہیں
ایہہ دنیا تے بہندے آہے اگے بادشاہاں جی
جاں اوہ عدل معدل کرنیدے مارن جھوٹھ زبانی
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیرا اگاہاں دل گیا
جثہ وڈہن ملک انہاندا پاون مُنہ اُنہاندے
ویکھ محمد کیہے وحی نوں کون اجیہے گنا ہیں
ایہہ دنیا تے گلہ کرنیدے گھر بہ ہور کسیدا
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیرا اگاہاں دل گیا
کالا منہ تے لگیاں اکھیں گز گز ہوٹھ اوہناندے

اکیا سے مرداری گوشت اکول نعمت ہیسی
نعمت دیوال گنڈ کریندے کھاندی خوش مرداں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
لپنے چھوڑ قبیلے تکن ول بیگانیاں حرماں
خبرے کیہجہ ہوسی بھلکے سختی ایس اعمالوں
ستویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
توبہ کرو عذاب اجیہا نہ رب کسے وکھالے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایہہ بدخوییاں بخش انہاندے اج حضور آیاں
اٹھویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
طاقت قدم نہ چلن ہر گز دھد توتے بھاراں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جو کوئی گھر وچہ رکھدا آہیا بھنڈے سب اماناں
ناویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
آہنشی قینچی پکڑ فرشتے کٹن لباں زباناں
اوہ قینچی لے کر کٹن تاں پھر ملک دوبارے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں!
دو خدا در بھرن ہمیشہ کر دے ہاں جی ہاں جی
سچ درست لیکارن اگوں ایہہ پلید شیطانی
دسویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
آئے نظر بنی سُر ورنوں گوشت اپنا کھاندے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جیکو گلہ کسی دا کردا ایہو حال اُسے دا
بارہویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
ریشہ پاک بہو بدبوئی منہ پر نالے جاندے

دیکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
چلو حضرت نظر نہ پاؤ ایہہ پلید شرابی!
ایہہ طریقہ دیکھ محمدؐ پھیر اگاہاں ول گیا
صورت خوک انہاں دی آہی کچی جیہہ کیہاڑی
دیکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون اجیہے گناہی
ایہہ شرمندے دنیا اُتے جھوٹی دین گواہی
سُتے پیٹ انہاں دے آہے جیوں مقدار بھڑولے
دیکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
ایہہ شرمندے دُنیا اُتے کرن پیار رویاجی
ایہہ طریقہ دیکھ محمدؐ پھیر اگاں ول گیا
سخت عذاب انہانوں ایسا توں بھر بھر روندے
دیکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
انہاں کیتے خون ناحقے چور رہے ایہہ اسدے
ایہہ طریقہ دیکھ محمدؐ پھیر اگاہاں ول گیا
کالا مُنہ تے کیریاں اکھیں نہ آتش دے پشواڑے
دیکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون اجیہے گناہیں
ایہہ ڈُنیا تے عورتاں آہیاں خصم انہاں نہیں ڈردے
ہور ڈٹھی اک والاں پرنے عورت ٹنگی ہوئی
ایہہ دنیا تے جاں سر دھوندی شوق کریندی دلدا
ہور ڈٹھی اک پستاں پرنے عورت ٹنگی ہوئی
ایہہ خصم دے آکھے باہجوں ہوراں نوں دُھیلا وے
حضرت پچھے دس وچیا حالت عورت والی
ہور ڈٹھی اک عورت اوتھے شک نہ آوں ذرہ
کہے محمدؐ جبرائیلا اس دا عیب سنائیں
ایہہ دُنیا تے عورت آہی اول عمر جوانی

جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمدؐ تائیں
سُن کے نام شرابے والا ڑیا نبی شتابی
بارہویں قوم اگوں اک آئی دیکھ تعجب رہیا
دم دم سخت عذاب انہانوں کردے گریہ زاری
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمدؐ تائیں!
ایہہ بد صورت عیباں کارن پیش انہاں دے آئی
دھوناں اتے طبق پیونے ذرہ تنجان بولے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمدؐ تائیں
وڈھی رشوت کھان ہمیشہ رب نہ تھیندا راضی
چودھویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
آتش گرزاں پکڑ فرشتے روز انہانوں کہندے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمدؐ تائیں
تاہُن روز قیامت تائیں ایویں رہسن کُسدے
پندرھویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
گرزاں وسّن کوکن اگوں خوکاں نوانک آوازے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمدؐ تائیں
کہیا انہاں دا منّن نائیں کردیاں بہت آزردے
پھیر کہیوے جبرائیلا کیوں وچہ عذاباں ڈھوئی
وال وکھاوے مرد پرائے ایہہ ہن بدلہ مل دا
پھیر کہیونے جبرائیلا کیوں وچہ عذاباں ڈھوئی
بال بیگانے مہماں دیندی رب پیچھے نہ بھاوے
سخت زبانی خصم رنجانی تاسر ڑدی منہ کالی
دونویں ہتھ گلے وچہ بدھے آتش نال مقررہ
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمدؐ تائیں!
جاں جاں خاوند طبع کریندا کردی سی نافرمانی

اُسدن حسن اہدے کول آہا جاں خاوند بتھ دھرے
ہور ڈِٹھی اک عورت اوتھے آتش دے گل جاوے
کہے محمدؐ جبرائیلا اِس دا حال سنائیں
خاوند نال ہمیشہ جانوں ایہہ اجوڑ کر بہندی
ایہہ عذاب معاف نہ کیجئے اجرمے ورگا ہوں
ہور ڈِٹھی اک عورت اوتھے آتش دیوچہ سڑدی
ہور ڈِٹھی اک عورت اوتھے بہتیاں عیبانوالی
کہے محمدؐ جبرائیلا اِس دا حال سنائیں
خاوند دے فرمانے باہجوں گھر تھیں باہر دتے
ہور ڈِٹھی اک عورت اوتھے خود حضرت فرماندے
کہے محمدؐ جبرائیلا اِس دا حال سنائیں
ایہہ دنیاتے جم شکم تھیں دھیاں بیٹر کھڑاوے
جاں ایہہ عورت جنبی ہووے پانی گھن نہ نہاوے
ایہہ طریقہ ویکھ محمدؐ بھیرا اگاہاں ول گیا
وچہ ہواوے ٹنگے ہوئے مجرم کئی ہزاراں
آہرن وانگوں گرزاں وسن نالے حد نہ کائی !
جے اک شاخ پہاڑاں اُتے ڈگ پوے اکواری
انہاں اُتے وسن پیاں کہندے وانگ دراناں
دیکھ محمدؐ کہے وحی نوں اس دا حال سنائیں
چلو حضرت نظر نہ پاؤ ایہہ منافق بندے !
ایہہ طریقہ دیکھ محمدؐ کہے اگاہاں ول گیا
دیکھ محمدؐ کہے وحی نوں اسدا حال سنائیں
مادر پدر بیزار انہاں تھیں کیہا نہ مندے آہے
ایہہ طریقہ دیکھ محمدؐ بھیرا اگاہاں ول گیا
سینے پرنے ڈگے ہوئے گل وچہ طوق طوفانی

بتھ ہٹائے ایہہ بھیج جائے صاحب، غیرت کردا
سارا بدن ہویا گل اُسدا تپکے وانگ، تراے
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمدؐ تائیں
نال پرائیاں مرداں ایہہ سی ہسدی خوشی منیدی
قادر بخشنا لوگ، نہ ڈردے خوف خطر دے راہوں
نال زمانے ٹنگی ہوئی دُکھ ہمیشہ جردی
آتش دے اس سنگل بیرس ہوئی قید منہ کالی
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمدؐ تائیں
نال پرایاں گلاں کردی تاں رب سنگل گھتے
دوزخ وچوں تتا پانی ملک اودہے سرپاندے
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمدؐ تائیں
بول کرن تھیں لنگھے نائیں ایہہ گل رب نہ بھاوے
وچہ پلیدی رہے ہمیشہ اوہ ہن بدلہ پاوے
سولہویں قوم اگوں اک آئی دیکھ تعجب رہیا !
نسبت خوکاں نال انہاندی نالے پوندیاں ماراں
شاخ ہزار انہاں وچہ آہی آتش وانگ صفائی
وانگ میکے گل جاون بتھر گھڑی نہ لگے ساری
توبہ تائب ہوو یار ومنگو فضل ربانا ں !
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمدؐ تائیں
ایسے حال قیامت تائیں رہسن ایہہ نہ مندے
ستارہویں قوم اگوں اک آئی دیکھ تعجب رہیا
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمدؐ تائیں !
ایہہ تقصیری ساریاں نالوں نہ رب بخشیا چاہے
اٹھارہویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
آہن گرزاں وسن پیاں نہ دم زندہ فانی !

دیکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گن ایئں
ایہہ دیناتے گاون والے راگ جنہاں ول لایا
حضرت سن متحیر ہوئے اگاہاں دھیان کتیونے
پھیر محمد نبی اللہ دا ٹریا ونج اگاہاں !
ادھا سینہ آتش اُسدا ادھا گسکر پانی !
کہے محمد جبرائیلا اس دا نام سنائیں !
ایہہ ہے رعد فرشتہ حضرت بھارے طالع والا
جنہے حکم ربیدا ہووے اوتھے جا وسا ندا !
اگے ہو سلام علیکم کہے محمد جا ورعدا
پھیر محمد رخصت ہو کے پئے قبلے دی راہیں
صفت حساب نہ آوے اُسدا ہرگز وچہ شماراں
کہے محمد جبرائیلا اس دا نام سنائیں
بحرحیات ہے نام بنیا ایہہ دریا کہیندا
کر بسم اللہ پاک محمد تیز براق چلایا

جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں !
ایہہ تقصیر انہاں دے ذمے وحی تدوں فرمایا
ملک سفید مثال کگڑ دی اگے نظر پیونے
اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
ایسی سوہنی عجائب صورت نظر نبی نوں آئی
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
بدل تخت اسیدی کیتے آپ اللہ حق تعالے
نوباں وانگ آواز کرے جاں تسبیح سبحا بلاندا
رعد دونوں ہتھ دھرے پیشانی ویکھ رسول خدا
پھیر اگے دریا ڈٹھونے جا کھلے اس تھائیں
شیر برابر چٹا پانی موجاں مثل پہاڑاں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جس تے پانی اسدا دسے انہاں ثابت تھیندا
پھر اگوں آسمان دوجیدا فرش نورانی آیا !

باب دربیان رفتن آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بر آسمان دوم

اللہ باب آسان کریں دوم آسمانے سندا
چاندی قسم دہلیز سلایاں تختے ذات سنہری
اس نے سی دربان فرشتہ اسرافیل نورانی
پھر اگے ہر اکی دو دو لاکھ فرشتہ
سبھے نال حلیم زباناں کھلے عبادت کردے

جس دن رات معراجے والی گیا محمد بندا
موتی قفل ڈٹھونے دروا کنڈی ذات روپہری
تابع خاص فرشتے دو لاکھ اگے اس دربانی
واللہ اعلم رب نوں معلم اوڈک ایہہ فرشتہ
ایہہ تسبیح کلام انہاں دی جنہے مالک وردے

سُبْحَانَ اللّٰهِ كُلَّمَا سَبَّحَ لِلّٰهِ مُسَبِّحٌ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ حَامِدًا وَّلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ كُلَّمَا صَلَّى اللّٰهُ
مُهَلِّلٌ اَكْبَرُ كُلَّمَا اَكْبَرَ اللّٰهَ مُكَبِّرٌ اللّٰهُ

تاں پھر جبرائیل بولایا اے دربان پیارے
اوہ بھی گندے گھڑیاں آہے کھلے اڈیکن راہی

قفل اتار و ستر ورآیا سدہیٹی مہر کارے
کہن سبھے مرحبا نبی نوں کیتا کرم الٰہی !

قفل اتار زیارت کیتی کہن سلام محمدؐ !
پڑھ بسم اللہ پاک محمدؐ اندر قدم ٹکایا
اگے ہور فرشتے ڈٹھے باہجھ حساب شماراں
اوہ بھی کرن عبادت ربدی اندر حکم آلٰہی

کیتا رب خلاصہ تینوں فضل تمام محمدؐ !
خوشی ہوئی آسمان دوجے تے سرور عالم آیا
وچہ رکوع کھلوتے ہوئے کئی لکھ ہزاراں
ایہہ تسبیح کلام اہناندی حضرت سی دل چاہی

سُبحَانَ الوَاسِعِ الوَارِبِ سُبحَانَ الَّذِی یُدرِکُ الاَبصَارَ وَلَا یُدرِکُہُ الاَبصَارُ سُبحَانَ العَظِیمِ الحَکِیمِ

اگے ہو سلام کہیونے موہنوں ملک نہ کوئے
پھیر کہیونے جبرائیلا ایہہ عبادت چنگی !
بھی فرمان ربے دا آیا پاک محمدؐ تائیں !
پھیر محمدؐ ٹریا اوتھوں ہور ملے دو بندے

سر جھکیاں تے من لیونے اندر رہے رکوعے
میں بھی عرضی ہوواں رب تھیں جے رب دیوہنگی
وچہ نماز رکوع کھلونا امت نوں فرمائیں
ایہہ تسبیح کلام اہناندی کیتی شاہ پسندے

سُبحَانَ اللّٰہِ الحَنَّانِ المَنَّانِ سُبحَانَ الاَوَّلُ القَدِیمِ الاَبَدِ سُبحَانَ المُبدِی المُعِیدِ ط

پھیر کہیونے جبرائیلا اسدا نام سنائیں
اگے ہو سلام علیکم کہیا نبیؐ انہاں نوں
آکھن مرحبا نبیؐ نوں صدقے جس راہ آیوں
اج محمدؐ تیرے اُتے کھلا فضل حضوروں
اج رب خاص کچہری کیتی یاد رکھیں ایہہ کہنا
جاں رب ہوگ ستار تریتے ذرہ مول نہ سنگیں
آہین آکھ محمدؐ ٹریا اوتھوں ونجہ اگاہاں
ہر ہفتاد ہزار سی اسدا کی کجھ کراں ثنائیں
لگے کجھ شمار نہ آوے سن کے عقل نہ رہسی
وکھو وکھی رنگ زباناں ہر ہر مُنہ وچہ بولے

حضرت علیٰ تے یحییٰ دونویں وچی کہیا شاہ تائیں
من سلام انہاں پھر ڈٹھا چڑھیا چوں دوہاں توں
اج معراج نبیؐ نوں کیتا حرمت نال سدایوں
عرش کیتا رب تیرا اوجلا خواہش تیری نوروں
موافق قدر وجودوں باہر حرف نہیں گہنا
امت دے بخشاون والا فضل رہے تھیں منگیں
اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
ہفتاد ہزاراں مُنہ سی اسدے ہر ہر دینا ئیں
ہفتاد ہفتاد ہزار زباناں ہر ہر مُنہ وچہ ہیسی
ایہہ تسبیح پڑھن دن راتیں سرور مطلب کھولے

سُبحَانَ الخَالِقِ العَظِیمِ الاَعظَمِ سُبحَانَ اللّٰہِ وَبِحَمدِہٖ

پھیر کہیونے جبرائیلا اسدا نام سنائیں
جبرائیل حقیقت ویندا ایک محمدؐ تائیں

قاسم اسدا نام نبیا قسمت ونڈن والا!
نہ بسیار کرے کم ذرہ ونڈ برات پوچاندا!
تاں پھر جا سلام کتیو تے اس فرشتے تائیں!
ایڈا فضل تساڈے اُتے اج خدا کرئے گا
آمین آکھ محمد صاحب تیز براق چلایا

جیوں جیوں رزق کسے دا لکھیا نہ آپ اللہ حق تعالےٰ
روزی دا وسواس نہ کوئی لکھے فرق نہ باندا
من سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
کل خزانے ظاہر باطل اگے کھول دھریگا
پھر آسمان تریجے سندا فرش نورانی آیا

باب در بیان دیدن آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم آسمان سوم را

اللہ باب آسان کریں نوں حالت سوم آسمانے
جسدن رات معراجے والی پاک نبی تے آئی
جاں آسمان تریجے اُتے حضرت قدم ٹکایا
کلیاں دا آسمان ڈٹھو نے دروازہ اسدا نوری
اوتھے سی دربان فرشتہ نام بلوں سداوے
پھیر اگے ہر اکی اگے ترے ترے لکھ فرشتہ
سبھ عبادت وچہ کھلوتے کردے ذکر زبانی

قادر عاجز کرے دعائیں مائیں یمن زبانے
جبرائیل زمین تے آیا لے فرمان الٰہی!
کیکجہ صفت سناواں یارو روجو کجھ نظری آیا
موتی قفل تے روشن تاباں مشک کھلے کستوری
تابع خاص فرشتہ اسدی رہندا لکھ ہزاروے
واللہ اعلم رہنوں معلم اوڑک ایہہ نوشتہ
ایہہ تسبیح کلام انہاندی حضرت دکھن بھانی

سبحان المعطی الوہاب سبحان الفتاح العظیم سبحان المجیب ٭ دعا ہو!

تاں پھر جبرائیل بلایا اسے دربان حوالی
اوہ بھی ومدم سکدے آہے پاک محمد تائیں
سُن کے نام نبی سرور دا ڈوہے دل آئے
کردے حق دعا نبی دے یا سلطان محمد
پڑھ بسم اللہ پاک محمد اندر قدم ٹکایا
اگے ہور فرشتے ڈٹھے انت حسابوں باہرے
پھیر کہیو نے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
سجدے اندر رہن کدوں کے دس بیان اسانوں

قفل اتار و آیا محمد ول وچہ کر و سجالی
آہی خیر خبر و کی انہاں کھلے اوڈیکن راہیں!
قفل اتارو رکاں اُتے ساریاں ستھے لائے
اج حضور ول ہوسی تیرا اُچا شان محمد
خوشی ہوئے آسمان تریجے تے سرور عالم آیا
سجدے اندر ڈگے ہوئے کجھ جماعتاں سارے
کیسی نیک عبادت دتی رب انہاندے تائیں
جبرائیل نبی نوں کہیا کی کجھ کہاں تسانوں

جسدن ورب پیدا کیتے سجدے وچ ہمیشہ
ایہہ تسبیح کلام انہاندی رات دنے ایہہ پیشہ

سُبحَانَ الخَالِقِ العَظِیم سُبحَانَ الَّذِی لَا یَضُرُّہُ لِبَھَا الأَبَدِیُ سُبحَانَ اللہِ العَلِیِّ الاعلیٰ

اگے ہو سلام انہانوں حضرت سی فرمایا
سجدے تھیں سر چا چا عناں ویکھیاں نبی ول پایا

دھر دھر ہتھ پیشانی اُتے مرجا کہن اکواری
گندر گئے پھر سجدے اندر گھڑی نہ لگی ساری

کہے محمدؐ جبرائیلا ایہہ عبادت چنگی
ہیں بھی عرض کراں رب اگے جے رب دیوے منگی

بھی فرمان ربیدا آیا پاک محمدؐ تائیں
وچ نمازاں دوجا سجدہ اُمت نوں فرمائیں

پھیر براق چلا محمدؐ ونج اگاہاں ول گیا
مرواگے اک کرسی اُتے بیٹھا نظری پیا!

کی ترتیب آہی اُس بندے برسے نور پیشانی
کرسی اُتے بیٹھا ہویا ہین جیویں آسمانی

سینہ بہت کشادہ پیشانی چمکے نور ستارا
دسے زہرہ مشتری نالوں صورت ایڈ اپارا

سر تے سُچا تاج جڑاؤ چمکے نور مہتابوں
منہ وچوں جھڑن ستارے رشماں جیویں آفتابوں

کہے محمدؐ جبرائیلا اسدا نام سنائیں
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمدؐ تائیں

ایہہ ہے مہتر یوسف نبیا مصر یدا بادشاہا
وچ قرآنے سورت جسدی کیتی صفت الٰہا

بیٹا نبی یعقوب سندا ولی ملک مصر دا
ایہہ تسبیح کلام ہمیشہ کرسی اُتے پڑھدا

سُبحَانَ الکَرِیمِ الأَکرَمِ سُبحَانَ الجَلِیلِ الأَجَلِّ سُبحَانَ الفَردِ الوِترِ

اگے ہو سلام علیکم کہیا نبیؐ زبانی
اُٹھ کھلوتا کرسی اتوں ویکھدں کنعانی!

دست مبارک پکڑ نبیؐ دا یوسف سی فرمایا
مینوں طلب چروکی آہی جسدن دا ہیں جایا

میرا حال معلوم تساں نوں وچ قرآن محمدؐ
ہیں تھیں اک بیعقلی ہوئی اس جہان محمدؐ

قصہ کل زلیخا والا ہوگ معلوم تساہاں
بہت زلیخا ترلے کیتے رکھی ترک اساہاں

ہوئی بہت بیعقلی میتھوں نہ رہی عقل فکر نوں
چالیں سالیں جس دن ملیا ہو اسوار پدر نوں

جنگر پیر پیادہ ہو کے پھڑوا پیر پدر دے
آخر تیک میری بادشاہی پتر پوترے کردے

ایہہ گناہ میرا بخشائیں حضرت اج ضروری
آمین آکھ محمدؐ ٹریا ایہہ گل کر منظوری

اگے مہتر یوسف سندے ڈٹھے یاراں بھائی
ایہہ تسبیح کلام انہاندی کارہمیشہ آہی

سُبحَانَ الخَالِقِ النُّورِ سُبحَانَ التَّوَّاب سُبحَانَ اللہِ شَدِیدُ العِقَاب

پاک محمدؐ ونج انہاں تھیں جاں اگاہاں ول پہنچا
پھر حضرت داؤد ڈٹھو نے کر داور کھلوتا

لگے ہو سلام علیکم پاک محمدؐ کیتی
پھر اگوں داؤد پیغمبر من بشارت لیتی

کہے داؤد محمدؐ تائیں رب تینوں وڈیایا
اج حضوروں ملن تینوں بنیا فضل کروڑاں
آمین آکھ انہاں تھیں ٹریا پاک رسول خلیفہ

زندہ تدھ آسماناں اُتے جبرائیل لیایا
امت نوں بخشایا لوڑیں جیہڑیاں سانوں لوڑاں
پھیر ڈٹھا سلیمان پیغمبر کردا ایہہ وظیفہ

سُبحان المالِکِ سُبحانَ القادِرِ الجبّارِ مِنَ اللّٰہِ تَصِیْرُ الاُمُوْرِ

کر ملاقات محمدؐ اوتھوں ٹریا ونج اگاہاں
سر ہفتاد ہزار سی اُسدا لکھدے وچہ ثنائے
اینڈے پروڈے سن اُسدے جے اک کرے کشادہ
آکھ سلام علیکم اسنوں ٹریا ونج اگاہاں
ترے ہزاراں کوہ سی لماں چوڑا چالی کوہ
کہے محمدؐ جبرائیلا اسدا نام سنائیں
جبرائیل محمدؐ تائیں کھول بیان سناوے
وینداوکھ عذاب انہانوں وچی ملک فرمائے
ایہہ طریقہ ویکھ محمدؐ ٹریا ونج اگاہاں
اوہ دریا کشادہ اینڈا صفت حساب نہ آوے
پھیر کہیو نے جبرائیلا اسدا نام سنائیں
جس دن ویلے نوح نبی دے بحر طوفان چلیاسی
ایتھے کسے معلوم نہ کیتا گھلیاسی کہ نائیں
کر بسم اللّٰہ پاک محمدؐ تیز براق چلایا

اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
ہر ہر جسے کئی ہزاراں پر جسے تے آہے
پہنچن مشرق مغرب تائیں اینڈا قدر زیادہ
لگے ہو فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
دے عذاب جماعت اکی نوں گرداڈو وادھوہ
ایہہ کون جماعت گناہاں والی مار کرن جس تائیں
ایہہ فرشتہ نام نبیا موسائیل کہاوے
دنیا نوچہ یتیماں اُتے جنہاں ظلم کماوے
پھر اگے دریا ڈٹھو نے نظر کیتی بادشاہاں
آبی فرش کھلوتا دسے نظر جیہڑے بول پاوے
بحر قیوم وحی فرمایا پاک محمدؐ تائیں
اس دہاڑے بحر قیوموں قطرہ اک گھلیاسی
دُنیا تے تونیں سے چڑھیا الست بلندی تائیں
پھر اگوں آسمان چوتھے دا فرش نورانی آیا

باب در بیان رفتن آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بر آسمان چہارم

اللّٰہ باب آسان کریں توں جو آسمان چہارم
جاں آسمان چہارم اُتے حضرت قدم ٹکایا
اوہ آسمان چہارم آہا بھی بسیار کشادہ
ست آسمان زمیناں سنتے جے اس اندر پائیے
روپے دا رب راس بنایا چاندی دا دروازہ

قادر عاجز کرے ثنائیں تیریاں تینوں معلم
کی کجھ آکھاں صفت ثنائیں جو کجھ نظری آیا
بے انت آہی ہو کلانی اُسدی آہا بہت زیادہ
جاپن اُسدے اگے سارے جیوں بھل ڈھاں لوائیے
موتی قفل تے کلمہ اُتے اوہنے دا دروازہ

او تھے سی دربان فرشتہ موسائیل مدامی
چار چار لکھ ہر اک دے اگے تابعدار فرشتہ
سبھ عبادت وچ کھلوتے اور دربان قدیمی
چار لکھ آہا خاص فرشتہ اگے اوس سلامی
واللہ اعلم رب نوں معلم اور ٹک ایہہ نوشتہ
ایہہ تسبیح کلام اونہاں دی پڑھدے نال حلیمی

سُبحَانَ خَالِقِ الظُّلمٰتِ وَالنُّورِ سُبحَانَ خَالِقِ الشَّمسِ وَالقَمَرِ المُنِیرِ سُبحَانَ الرَّفِیعِ الاَعلٰی

تاں پھر جبرائیل بلایا اے دربان فرشتے
اوہ بھی ویکھن راہ کھلوتے پاک نبی سرور دا
تاں در فلک چہارم والا قفل اوناردتو نے
کرن دعائیں سرور تائیں اج حضوروں تیرا
ہویا فضل اساڈی بھاگیں اج معراج تساڈا
آئیں آکھ محمد سرور اندر قدم ٹکایا!
ملیا حضرت موسیٰ اگوں کردا ورد زبانوں
قفل اوتار و سرور آیا کھلے نیک سہرشتے
سبھے بیٹھے اٹھ کھلوتے تانوں سن خیر بشر دا
دنیا دے سلطان قمر وا آن دیدار کیتو نے
اگے نالوں کتنے حصے ہوسی شان ودھیرا
اج نصیب زیارت کیتی تیری رب لسانوں
خوشی ہوئی آسمان چوتھے تے سرور عالم آیا
ایہہ تسبیح کلام انہاندی برسے نور دہانوں

سُبحَانَ هَادِی مَن یَّشَاءُ سُبحَانَ الغَفُورِ الرَّحِیمِ

لگے ہو السلام علیکم کہے محمد بھائی
لیکے بغل نبی نوں موسیٰ لکھ پڑھے شکرانہ
اج محمد تیرے آنے وقت اجیہا آیا
ستے زمیناں روشن ہویاں عرشاں تیک جالا
مجلس خاص بنے گی تیری جا نزدیک بہیں گا
عقل فکر دی جاگہ نائیں عجب مکان اجیہا
بہت عجوبے عجب خزانے رب بخشی ندتائیں
آمیں آکھ محمد صاحب ٹریا دنج اگائیں
پرت محمد کہیا بھائی دس حقیقت مینوں
مہتر موسیٰ کھول نبی نوں سارا حال سنایا
سب تھیں رب زیادہ کیتا تیرا شان بلندی
اج جناب الٰہی اندر عرض کریں اک میری
میں تھیں اک بے عقلی ہوئی سن فرعونے والی
مہتر موسیٰ پاک نبی نوں لیندا وچہ کلاوی
رب دیدار کرایا مینوں تیرا وچہ آسماناں
لگے خالق تھیں کسے نوں ایسی وجہ سدایا
فلکاں نتے جھنکار ہویا سی خم بہشتاں والا
ایہہ گل دس محمد سرور کیکچہ عرض کریں گا
سنبھل سنبھل نال الٰہی سخن کلام کریہہ
توں کر طلب حضوروں ایہا امت نوں بخشائیں
دو عیاکر کے پاک نبی نوں موسیٰ رناں آئیں
رونے دا مذکور سنائیں کی دل آیا تینوں
میں قدرت ویکھ رہیندی رناں فعل دسن بار خدایا
امت تیری میرے نالوں ہے منظور پسندی
توں منظور خدا دے اگے گل نہ پھردی تیری
قدم ڈگے نوں لتاں لایاں کیتا ردسوالی

خویش قبیلے لشکر سارے ڈوب وتے ہیں پانی
غیرت گئی خداوند تائیں ہیں تقصیری ہویا
ایہہ گناہ حضوروں میراج کو بن بخشا میں !
آہیں آکھ محمد ٹریا جاں دو قدم اٹھائے
وچہ حساب نہ آدے انہاں نہ کجھ صفت ثنائی

واسطے پاندا غرق ہویا اوہ دلوچہ ترس نہ آئی
تاہن روز قیامت تائیں نامہ جاہاں دہویا
میں کر طلب جبرو کا بیٹھا عرض بدولت سائیں
گوڈیاں پرنے بیٹھے ہوئے ہور فرشتے آئے
ایہہ تسبیح کلام انہاندی اندر حکم الٰہی

سُبْحَانَ الرَّؤُفِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَ النُّوْرِ الْمُبِیْنِ سُبْحَانَ الَّذِیْ لَا یَخْفٰی عَلَیْہِ
شَیْئًا سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ۵

ویکھ محمد کیسے وحی نوں ایہہ عبادت چنگی
بھی فرمان رسیدا آیا پاک محمد تائیں
پھیر محمد ٹریا اوتھوں ملیوں نے ترسے سایاں
اک عورت فرعونے والی بی بی آسیہ خاتوں
حضرت عیسےٰ بیٹا جسدا کیکجہ صفت کریہاں
ڈٹھے حضرت محل اونہاں دے ہفتا ہفتاد ہزاراں
پھیر محمد ودعیا ہوکے ٹریا دنج اگاہاں !
کرسی اُتے بیٹھا ہویا اوہ بھی وڈا فرشتہ
کرسی اُسدی چار گوشے ہر ہر گوشے پاوے
اُسدے اوپر اوہ فرشتہ دائم رہندا بیٹھا
سبھی طرفے اوس ملک دے ہور فرشتے آئے
چمکے زہرہ مشتری نالوں برسے نور دہانوں
کرسی بیٹھ جڑاؤ اوہدے طرفہ قسم سبز دی
طرفہ قسم لباس اونہاندے ساریاں سبز پوشاکاں
پھیر محمد اوس ملک دے نظر کیتی دل جھے
سخت طبیعت کرڑیاں خوئیں سخت غضبناک سپاہی
ہتھ پھڑے ہتھیار انہاندے دند تکھے ساریں

میں بھی عرض کراں رب اگے جیکر دلوں منگی
التحیات گذاراں بھکے امت نوں فرمائیں
ویکھ محمد نبی اللہ دا استقبال نوں آیاں !
مادر اک کلیم اللہ دی تریجی مریم خاتوں
سر مُنہ حجم نیا سرور دا کر اخلاص تریہاں
گلیاں تھکیں رب خاص اتارے موتی جڑے ہزاراں
لگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
پاک محمد سرور اسدا ڈٹھا کل فرشتہ
ست ست لکھ ہر گوشے پادا کجھ حساب نہ آوے
پاک محمد صاحب اسنوں کول کھلوتیاں ڈٹھا
سوہنے بہت کمال زیادہ صفت نہ کیتی جائے
خوش بولن خوشخو انہاندی الفت نال زبانوں
زنگار رنگ ہوئی گلگاری چاندی نقرہ زردی
جیکو نظری ویکھے انہاں مرسی نال فراقاں
کبھی طرفے ملک کھلوتے رنگ سیاہی سبھے
سخت زباناں وچہ دہاناں آتش بلندی آہی
تیزی تیز زنبور کہانوں پلکاراں تے تلوار

جیکوئی بندہ باجھ نبی دے نظر اوہناں نوں پاوے
برت انہاں تھیں اسوں کیتی نظر نبی بادشاہاں
اوہ صورت چن برابر چمکے بہت طبیعت سختی
ہر دم دیکھے تختی دیوں نظر نہ مول چکائے
طاقت گئی بیطاقت ہویا ویکھ دماغ لکدا
زرد ہویا تن بدن نبی دا ذرہ سرخ نہ رہیا
جبرائیل نبیؐ دے تائیں کھول بیان سنائے
جس تھیں فلک زمیناں کنبن ہور پیدائش ساری
بھائیاں نالوں ویر وچھوڑے مایاں تھیں فرزنداں
وسدے آدم شہر نوچوں جنگل جا اوتارے!
تا پھر چھڈ کے وچ نبی نوں دنج اگانوں گیا
لے ملکا کر نظر اتاہاں کیہڑی کارے لگوں
سنکلے ملک ایہ نام نبی دا لبندا چا نظر نوں
کہندا ملک سلام نبی نوں بہت ہویا خوشحالا
کہیا پھیر محمد سرور بھید کسے دا کہہ توں
لے روحاں نال حساباں خلقت کریں فناہاں
ملک الموت نبی دیتائیں کھول بیان سنایا
تختی اتے سب کسے دا لکھیا ناواں ذاتی!
عمر حیاتی اسم بند ید برگ نوشتہ آیا
دنیا تے بندے تائیں ہوئے رحمت بھاری
و بندہ نال قضا دے دنیا اُتے مردا
مشرق مغرب جتھے ہووے میں پھرا وتھوں لیواں
جسدی جان سجے ہتھ دے دیواں ہتھ انہاندے
جسدی جان کھبے ہتھ آوے دیواں ہتھ انہاندے
ایہا کار دتی رب مینوں جس دن دا میں ہویا

عمر حیاتی رہن نہ ذرہ ویکھدیاں مرجاوے
ہر جو اوہ فرشتہ جیہڑا کرسی اوتے آہا
تھاں اگے دو رخت کھلوتے ہتھ اسدے پوچہ تختی
ویکھ محمد کتب کھلوتا لوں لوں کنڈی آئے
قادر بخشا حال کی ساڈا ڈریا نبی خلق دا!
پھیر کہیو نے جبرائیلا کون بزرگ اجیہا دا
یہ ہے ملک الموت نبیاؐ عزرائیلؑ کہاوے
ہر شے اتے نازل ہوندا نال ارادے باری
یاراں نالوں یار وچھوڑے توڑ دلیندا یاں بنداں
ایہا کار دتی رب اسنوں کون کوئی دم مارے
ملک فرشتے تائیں جذبے نال بلایا!
نبی اللہ دا آن کھلوتا کیوں نہیں ملدا اگوں
اُٹھ کھلوتا کرسی اتوں ویکھدیاں سرور نوں
ہیں ہاں تیری امت اتے رحم کماون والا!
قبض کریں ارواحاں تائیں کیکر کہیں کہ توں
تختی تھاں درختے والا دس بیان اساہاں
دنیا تھاں مثال الٰہی میرے پیش بنایا
اک درخت ہے موتیوالا اک مثال حیاتی
ہر ہر پتے اوپر محمد لکھیا آپ الایا
سبز ہی تھیں ہر اپنا اسدا ہووے رنگ وساری
پتر ٹٹے درختوں اسدا تھالے اندر جھڑدا
تختی اتوں نالوں اسدا نال تر شش کٹاواں
جیہی طرف جو ملک کھلوتے سوہنے حسن جنہاندے
اُجیہی طرفے ملک کھلوتے رنگ سیاہ جنہاندے
یا پیغمبر ایسی مکانوں نائیں اُٹھ کھلوتا

آدم تائیں خلق کھپائی بیٹھیاں ایس مکانوں
تاں پھر حضرت نبی اللہ دے دست مبارک پھڑیا
کہیا ملک مجال کی میری کہیا نہ مناں تیرا
جا فرمان منگ محمد کی دل مطلب تینوں
کہے محمد ملک الموتا نیکی کریں تائیں !
کہیا ملک مجال کی میری ظلم کراں ہک ذرہ
سن پیغمبر راضی ہویا ملکے دا فرمایا
تاں پھر ملک موتے کولوں حضرت دو جیا ہوئے
برف برابر پانی اسدا اسروا جیہا غضبی
کہے محمد جبرائیلا اسدا نام سنائیں
ٹھلیا دریا محمد تیز براق چلایا !
نال روایت ہور ہی ایہ اخلاف لیائے
پر وچ کتاباں مسئلہ سانوں ایہو نظر ہی آیا
پاک محمد پہونتا اوتھے ایہہ عجائب پایا
منیہ سرخ سنہری اوسدا نور سفید منائے
وچ ہزار قندیل نورانی چندوں دنوں سوائی
جتنے ملک آسماناں اتے سبھے عالم بالے
اوہ لبیک لبیک زبانوں بولن ملک آوازے
تاں پھر وحی نبی سرور دا دست مبارک پھڑیا
جبرائیل نبی نوں کہیا ایتھے پڑھو دوگانہ
کر کے طلب فرشتے آئے نبی جماعت کرائیں
ہو امام کھلوتے اوتھے نبیاں دو رکعتاں
پڑھی نمازتے فارغ ہوئے بیٹھی منبر چڑھ کے
یا پیغمبر دو رکعتاں پڑھدے اسیں ہمیشہ
وحی کہیا ہیں بانگا ہو واں یا سلطان محمد

اج محمد تیرا صدقہ تختی دھری ہیٹھا توں
کہے محمد عرض کراں اک جے توں منیں اڑیا
تو دوست خاص حبیب خدا دا قدر کیا ہے میرا
حکم تیرے وچہ فرق نہ کرساں جتنی توت مینوں
امت میری عاجز اتے نا کوئی ظلم کمائیں !
میں مائی باپ برابر درناں جانی نہی مقررہ
جاسمے وچہ نہ جسے جیویں غم تھیں روح ہٹایا
اگ اک دریا جو آیا اوتھے جا کھلوئے
جے اک قطرہ باہر آوے ہڑے زمین دی سبزی
بحر البلغ وحی فرمایا پاک محمد تائیں
جا بیت المعمورے اندر قدم مبارک پایا
ہے بیت المعمور دا خانہ سدرۃ المنتہائے
ہئے آسمان چہارم اتے قبلہ رب بنایا
موتی سرخ یاقوت اکی دا کعبہ رب بنایا
گنبد وچوں باہر آون قدرت دے چمکارے
پنج سے سال وربیدا راہا گرد اتے لمبائی
بحر البلغ ندی وچہ نہاون کرن طواف دوالے
وچہ مسیتی ہون اکٹھے اندر جمعہ نمازے
اوس مکان او تار براقوں مسجد سبھی بے وڑیا
ہو امام صفاں دے اگے پاک نبی سلطاناں
منبر بہ سراج منیرا رب کہیا تدہ تائیں !
جتنے ملک اتے آسماناں ہوئے مگر جماعتاں
اگے آن فرشتے سارے عرضی ہوئے کرا کے
ایس مسیتی جمعہ نمازے روز اساڈا پیشہ !
اسرافیل منبر تے چڑھ کے خطبہ پڑھے محمد

میکائیل امامت کردا ہو امام کھلووے
میں پر ملک تساڈی کیتا درجہ بانگے والا
میکائیل پھر پچھوں فضل امامت والا
اسرافیل بھی بولیا پچھوں درجہ جو خطبیہ
بوے پھیر فرشتے پچھلے جو سن کھڑے جماعتیں
جتنا فضل اسانوں ربا بخشیا اساں تماماں
سن پیغمبر راضی ہویا شکر پڑھے لکھ واری
تاں پھر حضرت وحی نبی دا دست مبارک پھڑیا
وچہ جناب الٰہی والے رکھ پیشانی لیندے
نال روایت اکس کہیونے فرش زمین دا گھٹ
نال روایت اکس کہیونے ایس حسابوں تھوڑا
پاک رسول محمد سرور جا نزدیک کھلوتا
ترے سوسٹھ ہا دا اس تختے کیکچہ کراں تناہیں
اک کھلا دریا فلک تے تھلے کنڈے آہے
ہر فجرے اٹھ چڑھدی طرفوں سورج جا ہڑن جاندے
جیہڑے جا ہڑن اج سورج نوں بھلکے اوہ نہ ہڑن او
اگے ہور امام لیایا اک روایت بھالے
ایہہ مذکور عرش والا وچہ عرش کھولے
جاں سجدے تھیں فارغ ہوندا عرشاں تھیں جا چڑھدا
پھیر روایت ہور لیاون پھر دا عرش فلک دا
ایسی طرح دے نبی مشاہدے ڈٹھے سن آفتابی
چاٹی واگ رکاب اشارت تیز براق چلایا

جو کوئی ملک اتے اسماناں مگر جماعت ہووے
بخشاں بانگیاں تیریاں ناہیں جو دیسی حقیقت
دیاں اماماں تیریاں " ایں سنتوں نیک نصیبہ
دیاں خطبیاں تیریاں تاہیں سنتوں ایہ عجیبہ
کیتا ملک پیغمبر تیرے جو کجھ سریا ساتھیں
جیکو امت تیری وچوں مگر کھلوک اماماں !
ہر رب جنہاں تے فضل کریندا ہر کوئی جیندا ایہی
ہو بیت المعمور وں ودھیا پھر براقے چڑھیا !
پھر اگے آفتاب ڈٹھونے سورج جسنوں کہندے
سورج وڈا اسدے کولوں ترے سے جیسے سٹھ
اسی ہزار ورہے دا راہ سورج وچوں چوڑا
تختے اک یاقوتی اتے سورج دھریا ہویا !
ترے سوسٹھ فرشتہ آہا ہر ہر ہاوے ناہیں
اندروں تختے تارن اسدے پانی سندے رہے
بیڑی وانگوں پانی وچوں اندر مغرب لاہندے
بھلکے ہور فرشتے تارے سورج جا ہڑن جاون
وچ معراج حدیث نبیدی کہیا عرش والے
راتیں سجدہ ربنوں کردا ہو عرشاں دے اوہلے
جاں پھر ہوندی رت سباہی تاں بھی سجدہ کردا
واللہ عالم ربنوں معلم کوئی سمجھ نہ سکدا
تاں پھر اوتھوں وداع ہوکے ٹریا نبی شتابی
پھیر اگوں آسمان پنجم دا عرش نورانی آیا

پتہ ملنے کا فرم منشی عزیز الدین تاجر کتب کشمیری بازار لاہور

باب دربیان رسیدن سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بر آسمان پنجم

اللہ باب آسان کریں توں پنجم فلکے والا ہندی مسئلہ کہاں زبانی سمجھن لوک سکھالا
جسدن فضل جنابوں ہویا پاک نبیدے اُتے آئی رات معراجے والی اندر آہے سُتے!
جبرائیل زمین تے آیا خاطر خواہش اُنہاں دی منہ وچہ انگوٹھا نبیؐ دا بیٹھا آن پواندی
نوری جسہ گرم نبی دا ٹھنڈے ہوٹھ کافوری سردی پہنچی پاک نبیؐ نوں جاگے یار حضوری
دتے وحی پیغام نبیؐ نوں جیوں خالق فرمایا تاں پھر چاہڑ براق نبیؐ نوں لے آسمانی واہیا
جا آسمان پنجم دے اُتے پاک محمد پہنچے قادر بخشا آکھ سنائیں کی کجھ ڈٹھا اوتھے
اوہ آسمان سنہری آہا جاں ڈٹھا سرور دسی بے انت آہی موکلائی اُسدی پوندی اید نظر ہی
جے آسمان زمیناں ستے چا اس اندر دھریئے باہجہ نشانی لبھن ناہیں جے لکھ دانایاں کریئے
قدرت دا دروازہ ڈٹھا حضرت اوس فلک سی کرسی اک نورانی اُتے بیٹھا خاص ملک سی
اوہ دربان اسم سی اوسدا اسقطائل کہائے تابع خاص فرشتے اُسدی پنجے لکھ سدائے
پھر اگے ہر اکی اگے پنج پنج لکھ فرشتہ واللہ اعلم ربنوں معلم اوڑک ایہہ نوشتہ
سب عبادت وچہ ہمیشہ ہر دم کھچ جماعتیں ایہہ تسبیح کلام اُنہاں دی پڑھن کھلے دن راتیں

قُدُّوسٌ رَبُّ الْاَرْبَابِ سُبْحَانَ رَبِّنَا الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ قُدُّوْسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰئِکَۃِ وَالرُّوْحِ

تاں پھر جبرائیل بلایا اے ملک دربانا قفل اتارو سرور آیا لکھ کرو شکرانہ
اوہ بھی دم دم سکدے آہے دلوچہ چھک نبیدی قفل اتار دیدار کیتو نے چمن قدم نبیؐ دی
کہن دعائیں سرور تائیں رب سدا پالے اج آہی گنج فضل دے کرسی تدھ حوالے
آمین آکھ محمد صاحب اندر قدم ٹکایا خوشی ہوئی آسمان پنجم تے سرور عالم آیا
اول نبیؐ آسمان پنجم تے ایہہ عجائب ڈٹھے چار پیغمبر الس مکانے مجلس لا کے بیٹھے
ابراہیم خلیل اللہ تے اسماعیل پیارا لوط یعقوب پیغمبر چارے کرن وظیفہ بھارا

سُبْحَانَ مَنْ لَا وَصِفُ الْوَاصِفُوْنَ عَظَمَۃٗ وَمُنْتَہَاہُ سُبْحَانَ دَضَعَتْ فِیْ ذَاتِہٖ
ذَلَّتْ لَہُ الصِّفَاتُ

اگے جا سلام چوہاں نوں حضرت آپ بولایا من سلام بشارت دیندے باہوں پکڑ بہایا
ابراہیم نبیؐ نوں کہندا دست مبارک پھڑ کے دسن لگا حضرت تائیں بہت محبت کر کے

آئی رات معراجے والی حضرت اوپر نیڑے ــ اج جناب الٰہی تینوں سدّ بہاسی نیڑے
عرض کریں توں اُمت والی منگیں فضل جنابوں ــ تا دن روز قیامت والے چھٹے جان عذابوں
آمین آکھ انہاں دے کولوں حضرت قدم اُٹھایا ــ قادر قدرت ویکھ رہیدی ہور عجوبہ آیا
اگے ہور روایت لکھ دے بھی سلطان محمد ــ ملیا ابراہیمے تائیں ہفت آسمان محمد
اگے ہور بیان انہاں دا کرساں جا تھائیں ــ قادر قدرت ویکھ رہیدی کیکجھ کراں ثنائیں
رل کے نبی چوہاں دے کولوں ٹریا وچ اگاہاں ــ اگے ہور عجوبہ آیا تینوں آکھ سناواں
ڈٹھے ہور فرشتے اگے کئی کروڑ جماعتاں ! ــ وچ قیام کھلوتے ہوئے درود پڑھن دن راتاں
کہے محمد جبرائیلا ایہہ عبادت چنگی ــ میں بھی عرض کراں رب اگے جے رب دیوے منگی
بھی فرمان ربے دا آیا پاک محمد تائیں ــ وچ نماز قیام کھلونا امت نوں فرمائیں
ایہہ طریقہ دیکھ محمد ٹریا وچ اگاہاں ــ اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
جیکر آدم زاد ہمیشہ اسدی صفت کریسی ــ صفت حساب نہ آوے اسدا ایڈا بزرگ ہیسی
قد دراز ایڈ لمبا فی سنیاں عقل نہ رہیسی ــ جا ہے جے آسمان زمیناں لقمہ یک کریسی
اگے ہو سلام علیکم کہیا پاک نبی سی ــ سن سلام بشارت ویندا پڑھدا ایہہ تسبیح سی

سُبحان الواحد الاحد سُبحان الصمد الغفار سُبحان الذی لم یلد ولم یولد
ولم یکن لہ کفوا احد سُبحان من لیس بوالد ولا مولود

گرد بگرد دسے ایس ملک دے ہور ملائک کھلے ــ سر عرشاں تے پیر انہاں دے ہیٹھ زمین دے تھلے
آتش گرزاں ہتھ انہاں دے کی کجھ کراں ثنائیں ــ اگے اک گناہیں بندہ مار کرن جس تائیں
کہے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں ــ جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمد تائیں
ایہہ تقصیری مشرک بندے کرماں مارو نجائے ــ اک خدا جاتا انہاں شرک کریندے آہے
ایہہ طریقہ ویکھ محمد اُدتھوں وداع ہوئے ــ پھیر اگوں دریا ڈٹھو نے اوپر وچ کھلوئے
آتش دا دریا اجیہا اگ لبالب وہندی ــ موجاں وانگ پہاڑاں پار دسیاں عقل نہ رہندی
کنڈے اُسدے ملک کھلوتے کیکجھ کراں شماراں ــ ہر دم کردے ذکر الٰہی کئی کئی لکھ ہزاراں
کئی عجوبے ہور محمد ڈٹھے اس ندی تے ــ اوہ پیغمبر ظاہر نہ کیتے سنیاں نال حدیثے
بھی اکوار کہیونے وچیا اسدا نام سنائیں ــ بحر الصواعق وچ فرمایا پاک محمد تائیں
جاں دنیا تے بارش ہوندی وسن ابر بہاراں ــ نسدن جوش ندی وچ آوے قوت بالجہ شماراں

لرکے زور آوازہ قطرہ جاں دنیا تے جھڑدا
کرے فناہ پوے جس اُتے شعلہ ایس بحردا
بھی نگہاں فرشتہ ادتھے پیر زمین پر لاہندا
دے چمکار کوں زمین دے پھر فلک نوں جاندا
جس نوں لوگ بنادن بجلی ایہہ گل کوڑ پسارا
بحر الصواعق دچوں یار دسے اک پھوہارا
ڈھل پیا دریا محمد تیز براق چلایا !
پھیر اگوں آسمان ششم دا فرش نورانی آیا

باب دربیان سیدن حضرت سرورکائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم برآسمان ششم

اللہ باب آسمان کریں توں جو آسمان ششم دا
جسدن رات معراج گیا سی بندہ نبی حکم دا
موتی دا آسمان ڈٹھونے نام عروس کہیندا
وڈا ایتھاں پنجاں نالوں اسدا قدر سہیندا
صرف سی در نوری اسدا او تھے جو دربانی
روبائیل نام سی اسدا صفت کی کراں زبانی
تابع چھ لکھ خاص فرشتہ اس دے ہتھ رہندا
ابن عباس روایت کیتی تاں میں عاجز کہندا
پھر لگے ہر اک دے چھ چھ لکھ فرشتہ
واللہ عالم رہنوں معلم او ڈک ایہہ نوشتہ
سبھ عبادت وچ کھلوتے پڑھدے ورد کماندے
ایہہ تسبیح کلام انہاں دی کردے ورد زباناں

سُبحان ... الْمَوْدِ ... سُبحان ... فی السّمٰوٰت والارض ...

جا سلام کہیا پیغمبر رویا ملے تائیں !
من سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
قفل اتار دتو سو دردا سرور اندر آیا
خوشی ہوئی آسمان ششم تے سرور عالم آیا
اگے ہور فرشتے ڈٹھے گندے وچ قیاماں
ایہہ تسبیح کلام انہاں دی کردے ورد زباناں

سُبْحَانَ مَنْ یُسَبِّحُ لَہٗ الْاَنْعَامُ فِیْ صَدَھَا ذِبِھَا ۔ یُسَبِّحُ لَہٗ الْوُحُوْشُ فِیْ ... وَابِیْھَا
سُبْحَانَ مَنْ یُسَبِّحُ لَہٗ الدِّیْنَانُ فِیْ صَفِّھَا وَ صَحْنِھَا

پھیر محمد او ہناں کولوں ٹریا وچ اگاہاں !
دوزخ دا دروازہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
قسم کافوری اوہ دروازہ یڈ دہلیز سلایاں
جتنی وتھ زمین وچہ عرشاں اید لمتن آیاں
کہے محمد جبرائیلا اسدا نام سنائیں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں !
کہیا وحی محمد تائیں ایہہ دوزخ دا پردہ
جیکر ہوندا ایہہ نہ اگے فلک زمین پر جھڑدا
سن کے پھیر محمد کہیا قفل اتار دیو کیلا
دوزخ دی میں صورت ویکھاں کی رنگ جبرائیلا
آکھے وحی محمد تائیں کی دل مطلب تینوں
ٹر کے فضل کرم دی راہیں دوزخ ویکھ کینوں
پھیر محمد کہیا دوبارے حرج کی ہوندا تیرا
قدرت ویکھاں خالق والی ہے دل چاہندا میرا

بھی فرمان ربیدا آیا پاک نبی سرورنوں
حضرت ہتھا وہدے وال کھڑیا قفل کنڈیدا جھڑیا
آتش دوزخ مدھم ہوئی ٹھیر کھلوتی کڑکوں
حضرت نظر جو فیرے تیتی اک فرشتہ ڈٹھا
بھی اُٹھ لکھ منبر دی پوڑی ہر ہر پوڑی اُڈی
اُٹھ بیٹھا بھی اوہ فرشتہ پاک نبی فرمایا
آتش پوش لباس انہاندا ڈٹھا پاک نبی سی

آپے بھید کھلیگا تینوں ہتھ او ہدیوں کر توں
پھیر محمد نبی اللہ دا دوزخ اندر وڑیا !
برکت پاک نبی دی کولوں سرد ہوئی اگ بھڑکوں
دوزخ دے چڑھ منبر اُتے نال نشستے بیٹھا
قد و ڈا آسماناں نالوں زمین نہ ایہناں جیڈی
اگے برابر اسدے نظر نہ کوئی آئیا !
بدن وچوں اگ شعلے مارے پڑھدا ایہہ تسبیح سی

سُبحانَ الذی لا یعجلہ ذو ہو ملکُ جبارُ سُبحانَ المُقتدرِ من؟ عملُ آیہ سُبحانَ
المُعطی بمن یشاءُ سُبحانَ من لیس کمثلہ شیءٌ ہ

کُکیاں اکھیں اوہ بد شکلاں ویکھ عقل گُم جاوے
ہتھ اوہدے وچ گُرز انہی کسے کولوں نہ ہلدی
ویکھ محمد کنب کھلوتا اوس ملک تھیں ڈر کے
طاقت گئی بیطاقت ہویا ذرہ زور نہ رہیا
کہے محمد وچیا مینوں اسدا نام سنائیں
ہردم رکھیں آپ الٰہی میری پشت پناہی
آکھے وحی محمد تائیں کھول بیان زبانی
تاں پھر جا محمد اسنوں پیش سلام کہیا سی
تاں پھر وحی اگوں ہو اسنوں جذبے نال بُلایا
سُنکے نام نبی دا خازن دوڑا تھائیں آیا
عرضاں کردا وانگ یتیماں مالک اگے شاہاں
حضرت اندر غصہ نا ہا بے پردہ قدیمی !
مالک دست نبی دا پھڑکے کرن لگا گفتاراں
جد دا ابلیس منبر تے مینوں اللہ پاک بہایا
جیکوئی شرکت تیری کردا اوہ ہوندا وس میرے
تاں پھر حضرت ماں ہیو ڈٹھا ایہہ منبر تے عبداللہ

جے اوہ صورت نظری آوے خلق سبھا مر جاوے
لمیں مشرق مغرب تائیں آتش وانگوں بلدی
سارے بدن تریلی آئی مچھی وانگوں پھڑکے
پھیر کہیوں نے جبرائیلا کون بزرگ اجیہا
مینوں اس فرشتے کولوں رباتوں بچائیں
جے اوہ اج پناہ نہ کردا ہوندی جان فنا ہی
مالک خازن ہے نام تیہا دوزخ دا دربانی
اوس سلام نہ اگوں منتی وچہ رہیا سی
اج محمد نبی اللہ دا نال سببیاں آیا
بدھے ہتھ نبی دے اگے بہت درود پڑھایا
یا رسول حبیب خدا دے میرے بخش گناہاں
غصے وچہ نہ ہرگز آون ہردم وچہ حلیمی
دوزخ والے بھید دکھلے کھول بیان ہزاراں
روز عذاب دیاں بدبختاں جیوں صاحب فرمایا
سخت عذاب کراں انہاں تائیں ساڑاں آتش ہیرے
پہنتا ورد جگر سرور دے نیر اکھیں تھیں ڈلھ

اُٹھ گئی خوشی وقتی دل دی ہو حیران کھلوتے ۔ ہور دلیلاں دل وچہ آیاں روح پیا وچہ غوطے
بھی فرمان رب دا آیا پاک نبیؐ ہنرمند رنوں ۔ جیکر تینوں درد انہاں دا جنت پا انہانوں
پر میں روز قیامت تیری امت دوزخ پانی ۔ اوس وہاڑے رنج نہ ہودیں کر اقرار زبانی
کہیا پھیر محمدؐ اگوں ایہہ گل نامنظوری ۔ دوزخ اندر رکھ انہانوں امت بخشش ضروری
دیکھو سمجھو سوچو یارو جو کجھ حضرت کہیا ۔ امت کارن ماں پیو دا بھی درد جگر وچہ سہیا
پھیر محمدؐ ڈٹھا اوتھے بیٹھا حاتم طائی ! ۔ سردی گرمی دو فرشتے رکھن پچھاں ہٹائی
کہے محمدؐ جبرائیلا دس بیان اوہناں دا ! ۔ نالے رحمت اوپر اُسدے نکلے دوزخ اندا
آکھے وحی محمدؐ تائیں ایہہ ہے حاتم طائی ۔ کلمے باجھوں دوزخ ملیا جنت نال خواہی
ایہہ پھیر دوزخ وچوں سبھایا باہر آن کھلوتے ۔ مالک کولوں وداع ہوکے پھیر اگاہاں ہوئے
پھیر اگے ادریس ڈٹھونے نالے حضرت نوح سی ۔ اللہ پاک اونہاندے کیتے ظاہر اوتھے روح سی
جا سلام علیکم کہیا حضرت نبیؐ اونہاں سی ۔ سن سلام بشارت دیندے دوہاں ایہہ تسبیح سی

سُبْحَانَ الَّذِیْ یُجِیْبُ السَّائِلِیْنَ قَابِضِ الْجَبَّادِ سُبْحَانَ الَّذِیْ عَلَا فَلَا یَعْلَمُہُ اَعْلیٰ ۔ تسبیح نوح سُبْحَانَ الْحَیِّ الْعَظِیْمِ ط سُبْحَانَ الْمُحِیِّ الْعَظِیْمِ الْکَرِیْمِ سُبْحَانَ الْعَزِیْزِ الْحَکِیْمِ

حضرت کر ملاقات انہاں دی ٹریا فیر اگاہاں ۔ ہور مکان عجائب آیا نظر کیتی بادشاہاں
میکائیل فرشتہ جتھے دائم رہندا بیٹھا ۔ تابع جس لکھ خاص فرشتہ اگے اسدے بیٹھا
پھیر اگے ہر کوئی لگے جس جس لکھ فرشتہ ۔ واللہ عالم رہنوں معلم اوڑک ایہہ نوشتہ
اگے لکھدے ہور جو مسئلہ ایہو ملک پسندی ۔ ہر ہر نال تقاطر یار و بارش ہوندی رہندی
مڑکے پھیر آسمان تجاون ایہہ کروڑ شماراں ۔ قادر قدرت ہتھ نہ آوے ہر اک اپر پاراں
نام میکائیل اُنہاں دا حکم حکومت والا ۔ ایہہ تسبیح پڑھن دن راتیں اگے حق تعالے

سبحان رب کل شیء فکافیہ سبحان من یصیبہ من خشیتہ الخ ۱۲ من ما فی بطونہا

حضرت جا سلام بلایا اوس فرشتے تائیں ۔ سن سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
سن کے لشکر سارا اسدا آیا کول محمدؐ ۔ دھر دھر ہتھ پیشانی اُتے کہن سلام محمدؐ
سیں بنیا خادم تیرے سبھے ملک کہاندے ۔ اگے حضرت آدم نالوں تیر درد کماندے
پھیر محمدؐ کاغذ ڈٹھے لکھے لکھ ہزاراں ۔ بہت طومار انتہائیں دسن لپے ونگ پہاڑاں
پھیر نبیؐ اک ترکر ڈٹھا سیاں عقل نہ رہسی ۔ ندد ڈا آسماناں نالوں اک اک چھاپہ ہیسی

ہکے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
کاغذ نیکیاں بدیاں والے لکھے حال حوالے
دیکھ محمد ٹرپا اوتھوں ول خدا پیارے
پانی سبز فرشتے وچے کئی ہزار فرشتے
جاسلام علیکم کہیا حضرت پاک نبی سی

جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایس ترکرٹر اُتے تن روز قیامت والے
اگ اک دریا جو آیا پانی سبز کنارے
طرفہ قسم لباس انہاں داجیوں رنگ سبزی طوطے
سب عبادت وچہ کھلوتے پڑہدے ایہہ تسبیح سی

سُبْحَانَ الْقَادِرِ الْمُقْتَدِرِ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ الْجَلِيلِ الْأَعْظَمِ

ہکے محمد جبرائیلا اس دانام سنائیں
ٹرپا پھیر ملا محمد اوہ براق پرندہ !
ملک کروڑاں اندر اس دے کہیا پاک نبی سی

بحر الخضر وجی فرمایا پاک محمد تائیں
ہور لگے دریا ڈٹھونے نوروں چمک دہندہ
نال آواز بلند کلاماں پڑھدے ایہہ تسبیح سی

سُبْحَانَ مَنْ عَلَا فَتَعَالَى سُبْحَانَ الْمُطَّلِعِ عَلَى مَنْ خَابَ وَخَسِرَ

جمہور علماء کا اتفاق ہے کہ آں حضرت کی ولادت بطن مطہرہ سے ہوئی اور نیز والدین آنحضرت صلعم کے اتفاق مطہرہ تھے

ہکے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
پھیر نبی سلطان محمد تیز براق چلایا !

بحر غضر وجی فرمایا پاک محمد تائیں
وت اگوں آسمان ستویں دا فرش نورانی آیا

باب دربیان سیدن آنحضرت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بر آسمان ہفتم

اللہ باب آسمان کریں توں ہفتم خاص فلک دا
چمکن والا فرش ڈٹھونے طرفہ قسم نورانی
روئیل فرشتے اگے بیٹھے لکھ ملک سی
سب عبادت وچہ ہمیشہ اندر حکم الٰہی

جسدن رات معراج گیا سی رہبر نبی خلق دا
اوتھے اک فرشتہ بیٹھا برسے نور ربانی
پھیر اگے ہر اک لگے ست ست لکھ ملک سی
ایہہ تسبیح کلام انہاندی حضرت سی سن بھائی

سُبْحَانَ الَّذِي بَسَطَ السَّمٰوٰتِ رَفَعَهَا سُبْحَانَ الَّذِي سَطَحَ الْأَرْضَ سُبْحَانَ الَّذِي أَطْلَعَ الْكَوَاكِبَ وَأَظْهَرَهَا سُبْحَانَ الَّذِي أَرْسَى الْجِبَالَ فِيهَا

حضرت جا سلام بلایا رد لیلے تائیں !
قفل اتار دتو سو در دا اندر گئے محمد
ستویں فرش فرشتے جتنے ڈٹھے وچہ قیاماں

من سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
ستویں فلک لگی روشنائی نظری پئے محمد
ایہہ تسبیح کھلوتے پڑھدے کرن بلند کلاماں

ڈاکٹر ایم اے علیم مالک فرم منشی عزیز الدین تاجر کتب اینڈ پبلشر کشمیری بازار لاہور

سُبحان العلیّ العظیم سُبحان الجلیل الحکیم سبحان من لا یصف الواصفون له
صفاته عالم الغیب فلا یظهر علی غیبه احدا

بعد انہاندے ہور فرشتے وچہ عبادت کھلے
گندیاں کجھ حساب نہ آوے ایڈا قد ملک دا
جا سلام علیکم اسنوں کہیا پاک نبیٔ سی

سر عرشاندے اُتے آہے پیر زمین دے کھلے
چاہے جے آسمان زمین نوں لقمہ اک کر سکدا
من سلام بشارت دیندا پڑھدا ایہہ تسبیح سی

سُبحان المحتجب بنور جماله سبحان المصوّر فی الارحام ما یشاء ط

ایہہ طریقہ ویکھ محمدؐ ٹریا ونج اگاہاں!
اگے قدر برابر اُسدے نظر نہ کوئی آیا
ستر ستر ہزار منہ اُسدا ہر ہر سر نوں ہیسی
ست لکھ اسدا پر سی یارو کیکجھ کراں شماراں
باہر آوے تے پر جھنڈے ہووے فضل حضوروں
جاں پر چھنڈے جھڑوے قطرے اُستھیں ہون فرشتے
اوتھوں ملک جو پیدا ہوندے ڈٹھے پاک نبی سی

اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
ست لکھ اس دا سر سی یارو پاک نبیٔ فرمایا
ہفتاد ہفتاد ہزار زباناں ہر ہر منہ وچہ ہیسی
بحر النور ندی وچہ نت اوہ انہاندے ست سے والاں
سوہنا قد سر وجیوں اسدا روشن وسدا نوروں
قادر قدرت ویکھ رہیدی کردا ایڈ سرشتے
ہر دم بحر النور دوالے پڑھدے ایہہ تسبیح سی

سُبحانک ما اعظم شانک فیهم ی علی مکانک و سیدی ارحم بخلقک

ایہہ طریقہ ویکھ محمدؐ ٹریا ونج اگاہاں!
چار منہ سن اس ملک دے کیکجھ کراں ثنائیں
ترجا منہ گرگ دا آہا چوتھا کرگس سائی

اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
اک منہ شکل بندے دی اُسدا دوجا ڈنگوں گائیں
ہر ہر منہ پڑھے تسبیحاں صفت نہ کیتی جائی

ازروئے بندہ میگفت سُبحان من یرزق کیف یشاء سبحان من یرزق ولا یرزق ازروئے
گاو میگفت سُبحان الذی هو العلی الاعلیٰ ۔ ازروئے گرگ میگفت
سُبحان من یسبح له الخلائق اجمعون سبحان من یرزق من یشاء سبحان من یرزق
السباع ازروئے کرگس میگفت سُبحان الجواد المفضل سبحان من یسبح له الطیور
فی الاوکار ها سبحان رازق الطیور یا رحیم ط

ایہہ طریقہ ویکھ محمدؐ ٹریا ونج اگاہاں
منہ وچ کرنا کھلوتا پاک نبیٔ فرمایا
دو پر اسدے جلے ہوئے کیکجھ کراں ثنائیں

اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
سر عرشاندے اوپر اسدا پیر زمین ست لایا
لمبے بہت کمال زیادہ لہندے چڑھدے تائیں

دیکھ محمد ہے وحی نوں اسدا نام سنائیں ‏ اسرافیل وحی فرمایا پاک محمد تائیں
تاں پھر جا سلام علیکم کہیا وحی دوہاں نوں ‏ من سلام بشارت ویندا کردا ذکر زبانوں

سُبحانَ السَّمِیعِ العَلِیمِ سُبحانَ المُتَعَجِّبِ مِن خَلقِہٖ سُبحانَ رَبِّنَا وَتَعَالیٰ

پھیر محمد ثریا اوتھوں ونج اگاں گیاسی ‏ ابراہیم خلیل اللہ دا اوتھوں نظر پیاسی
ایہہ بھی ہور روایت لکھدے ملیا پاک محمد ‏ ہفتم فلک خلیلے تائیں نال اتفاق محمد
ملکے ابراہیمے تائیں ثریا ونج اگاہاں ! ‏ لنگھ گیا آسمان محمد ستے چھوڑ پچھاہاں
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آتش آہا ‏ پنج پنج سے برساں دا جانوں ہر ہر پردے راہا
پھیر محمد نبی اللہ دا ثریا ونج اگاہاں ! ‏ ہور اگے کئی پردے آئے نظر کیتی بادشاہاں
پھیر ہزار جو ستر پردہ آیا قسم سنہری ‏ اوہ بھی لنگھ پلانو چہ گیا اڈ سریع السیری
پھیر ہزار جو ستر پردہ اطلس تے دریائی ‏ ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ نبی فرمائی
پھیر ہزار جو ستر پردہ قسم یاقوتی آیا ‏ ہر ہر پردے پنج سے سالاں فرق نبی فرمایا
پھیر ہزار جو پردہ آیا ہیسی قسم سیاہی ‏ ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ نبی فرمائی
ہر ہر پردے پنج سے سالاں راہ نبی فرمائے ‏ سبھے لنگھ محمد پہونتا وچہ سدرۃ المنتہائے
سدرۃ المنتہے مکان وحی دا آہا اوہ قدیمی ‏ اوتھے اک درخت ڈٹھونے بہت بلند عظیمی
صفت حساب نہ آوے اسدا جے سو کراں مقالاں ‏ پنجاہ ہزار ورہیدا راہا وتھ آہی وچہ ڈالاں
خرمے وانگوں میوے اسدے پاک نبی فرماندے ‏ پتر اسدے طور اجیہے جیو نکر گوش فیلاندے
ہر ہر پتر اوپر آہے ڈٹھے نبی ملک سن ‏ ہر نال وانگوں بیٹھے آہے پڑھدے ایہہ تسبیح سن

قَالَ اللّٰہُ تَعَالیٰ اِذْ یَغْشَی السِّدْرَۃَ مَا یَغْشٰی

ہن سلام اوہ سرور تائیں توں درگاہ سوہاویں ‏ شالا ساری عمر ہمیشہ روز معراجے آویں
روز براق اتے چڑھ آویں توں معراج محمد ‏ خاک تساڈے پیراں والی ساڈا تاج محمد
ایہہ دعا اونہاں فرمائی پاک محمد کہیا ‏ سدرہ ہور عجائب ڈٹھا دیکھ تعجب رہیا
اوپر اوس درختے آہی ڈالا نوچہ اک ڈالی ‏ لکھ ورہے دا راہ اس یار وا پڈ لمتن آہی
اوپر اوسدے پتر یارو قد وڈے آسمانوں ‏ قادر قدرت ویکھ رہیدی کیکجھ کہاں زبانوں
پتر اوتے پتر آہا وچھیا ہویا سارا ‏ اسی ہزار ورہے دا راہا چوڑا لماں یارا !
پھیر نبی اک کرسی ڈٹھی پیراں اگے آہی ‏ قسم نورانی چمکن والی جنوں دیہوں سوائی

جس دن دی پیدا کیتی اوپر کوئی نہ چڑھیا
یا پیغمبر بہوتوں ایتھے وحی پیا فرماوے
کرسی اوپر بیٹھ محمد نظر کیتی اس ڈٹھے
کرسی دہ ہزار ہی اوتھے ختم تورات نوشتہ
اوہ مکان کتاباں والا لوح محفوظ سدیندا
تا پھر جبرائیل نبی لے اگے عرضی ہویا
کہندا وحی محمد تائیں پاک نبی سلطاناں
حضرت ہوا امام کھلوتے پڑھیاں دو رکعتاں
پڑھی نماز تے فارغ ہوکے کرن لگے گفتاراں
پھیر کہیونے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
ایہو نہریں جان بہشتی حضرت پچھانوں
وحی کھلا سمجھاندا یارو پاک نبی سرورنوں
پھیر عجائب ہور ڈٹھونے پاک محمد کہندا
پھیر کہیونے جبرائیلا اسدا نام سنائیں
ایہہ ہے بنیا حوض کوثر دا پانی شیروں دودھ تر
ہور ہزار عجائب ڈٹھا آہیاں بہت نورانی
کیہے محمد ہور عجائب ڈٹھا ہیں اک ٹولہ
پھیر کہیونے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
عیب گناہ دنیا دے اُتے ایہناں کیتے آہے
پھیر عجائب ہور ڈٹھونے پاک نبی فرمائے
ستر سر سن اوس ملک کیکجہ کراں ثنائیں
قدرت ربدی سنکے یارو ذرہ عقل نہ رہندا
ستر ہزار ور ہیدا آہا قد اس دا لمبائی
ہر ہر والے نال زباناں موتی لکھ پروتے
وچہ اوہناں دریاواں آہیاں کتی ہزاراں ماہیاں

تا پھر جبرائیل ہی دا دست مبارک پھڑیا
تا پھر اتر براقوں حضرت کرسی اوپر آئے
چہل ہزار نورانی کرسی ڈٹھی ہور چوفیرے
گرد بگرد ہی پڑھن کھلوتے چہلہزار فرشتہ
کیکجہ آکھاں صفت ثنائیں ایڈا عقل نہ کہندا
یا پیغمبر عرض کریساں حضرت سن کھلویا
تیں گھر میرے برکت ہووے ایتھے پڑھو دوگانہ
ملک کتاباں پڑھنے والے ہوئے ملن جماعتاں
ہور عجائب سدرہ ڈٹھا ڈہ درختاں نہراں
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمد تائیں
دو دریا دنیا تے جاندے اوہ بھی ایس مکانوں
اک گدا بغداد شریفے دوجا نیل مصرنوں
وڈی نہرا نوچہ جیہڑی وو ڈا سدیو چیر وہندا
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمد تائیں
وچہ قرآن خدا فرمایا انا اعطینک الکوثر
صفت انہاندی ہو نہ سکے کیکجہ کراں زبانی
منہ سفید اونہاندے آہے نور نورانی شعلہ
جبرائیل حقیقت ویندا پاک محمد تائیں
پچھوں توبہ اینہاں کیتی قبول ہئی درگاہے
اک فرشتہ بزرگ آہا وچہ سدرۃ المنتہائی
ستر ستر ہزار جو منہ سی ہر ہر سر دے تائیں
ستر ستر ہزار زلف سی ہر ہر سر تے کہندا
ستر ستر ہزار زباناں ہر ہر منہ وچہ آہی
ہر ہر موتی وچہ شکم دے پر دریا کھلوتے
دو دو سے ور ہیدا آہا قد اوہناں لمبایاں

ہر ہر مچھی دے پر اُتے لکھیا ہویا ایہی
حسن کمال تے خوشبو آوے وانگ گلاب چنبے
پھیر کہیو نے جبرائیلا اسدا نام سنائیں
تاں پھر جبرائیل نبی نوں کھول حقیقت دیندا
دو ہزار در ہا ایہ اگے آدم نالوں ہویا!
حضرت اوس فرشتے تائیں جا سلام بلاوے
اندر جا بغل نبی نوں لیکے بازو سب ہلاندا
کہندا ملک دعا نبی نوں تینوں فضل ہزاراں
اگے ہور عجائب آیا کی کجھ کہاں تساں نوں
تاں پھر اوس فرشتے تائیں وچہ برات اُنہاندی
اگے ہور عجائب ڈٹھا پاک نبی فرمائے
گویا تھم یاقوتی آہا عرش تلے میں ڈٹھا
چوداں لکھ سی بازو اُسدا ایکجہ کراں ثنائیں
کیسر رنگ پراں دا یارو چاندی قسم کافوری
اوہ پچھلی راتیں وڈ بولے بانگ دیندا چیڑہ باہے
ہر فجری پر باہر لیاوے اوہ بزرگ فرشتہ

لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰہِ ایہی
حسن اسدے دی تیزی کولوں عرش منور کیتے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
سجے پاسے عرش منور ایہہ فرشتہ رہندا
استقبال تیرے کارن اج ایہہ اٹھ کھلوتا
ملک سلام نبیدا منگے لیندا وچہ کلاوے
ست آسمان زمیناں ستے بازو ہیٹھ چھپاندا
ماہ رمضان تیرے تے آیا رحمت باجھ شماراں
دو صندوق ملک دے اگے لگے قفل دوہاں نوں
صابر روزہ رکھن والے نیت نیک جنہاں دی
اک ملک سفید مثال گکڑ دی وچہ سدرۃ المنتہا دے
اوپر اوہ فرشتہ بزرگ دائم رہندا بیٹھا
ست ست لکھ پر آہا اسدا ہر ہر بازو تائیں
ایک یاقوتی موتی وردے اک آہے کستوری
سنگے اٹھ بہشتی بہندے لوک عبادت والے
ہر ہر پردے اُوپر آہی ایہہ تسبیح نوشتہ

لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰہِ

معارج النبوۃ وچوں سنکے میں معراج بنایا
ایہہ طریقہ ویکھ محمد ٹریا ونج اگاہاں
تاں پھر جبرائیل نبی نوں ہتھ بنھ عرض گذاری
سدرۃ المنتہیٰ تھیں لگے میں ہرگز پاندہ راہا
بھی پھر جیسدا ساتھی جانی راہوں وسر جاندا
کہے محمد جبرائیلا مینوں چھڈ نہ جائیں
جبرائیل ہویا پھر عرضی یا سلطان محمد

قادر عاجز کرے دعائیں بھل چک بخش خدایا
سدرۃ المنتہیٰ دو عیاں ہو کے چلے طرف اتاہاں
یا پیغمبر خدمت تیری پہنچ گئی ہن ساری
مینوں توفیق لگے دی نائیں تینوں فرصت آہا
ساتھی باہجوں پھر دوجے نوں ٹرن محال ہو جاندا
کئی کروڑاں منزل پچھوں دو لویں ہوے رائیں
اید ہن لگے فانی ہوسی میری جان محمد

جے حضرت میں قدم اگاہاں اک انگشت کرلیساں
کہے فرشتہ حضرت تائیں وچ برات انہاندی
تاپھر حضرت دست وحید اجھو سامار چھڑایا
پنج سے سالاں راہ سدرہ تھیں لنگھ گئی اک پلکے
وڈریاں خوف ربانے کولوں تھر تھر کنبے ڈردا
ہیبت جل جلالی کولوں قدر نہ رہیا اُسدا
یا پیغمبر نبی اللہ دے مینوں چھوڑ پچھاہاں
ایہو گلاں کردے آہے نظر پیا اک پردہ
کرکے حضرت دست کشادہ پردہ اوہ ہلایا
حضرت آکھیا میں محمد اوس فرشتے تائیں
کہے محمد جبرائیلا ایہہ فرشتہ کیہڑا
سدرۃ المنتہیٰ تھیں اگے قدم نہیں کدی پایا
سدرہ تھیں اگے حضرت ناہ نال نے جاؤ
حضرت جاتا رہیا وحی ہے جاندا نہیں اگاہاں
حضرت کہیا وحی وکیلا رہنوں سونپ اسانوں
پھر محمد اوس مکانوں ٹردے راہ حضوری
اوتھوں لنگھے تاپھر اگوں ستر پردے آئے
اوہ بھی پردے لنگھ محمد پھر اگانول گیا
کردا عرض محمد اگے مینوں طاقت نائیں
وچ سفر دے جسدا گھوڑا یا روہ کھلووے
اوڑک نبی محمد کہندے ہے اوپار براقا
پھر محمد صرف اکلا بیخود ہو کھلو یا
کہے محمد اوس فرشتے آن کیتے پرچوڑے
جلاکی دریا وچہ پہونتے میں سوجھ نہ آئی
پھر لگے دریا اجیہا ہور عجائب آیا!

ہیبت جل جلالی کولوں وانگ پتنگ جلسیاں
صابر روزہ رکھن والے نیت نیک جنہاندی
اڈی مار براقے تائیں قدم رکاب ٹکایا
وحی گیا ہو تد چڑھی دے نین لہو بھر ڈھلکے
پاک رسول محمد تائیں رو رو عرضاں کردا
قد جسدا آسمانوں وڈا سدرہ اندر وس دا
جل جاونگے سب پر میرے جے پے گیوں اگاہاں
قسم عجائب اوہ زر لقبنی نظر محمد کردا
بولیا اک فرشتہ اگوں کون کوئی توں آیا
سنکے نام فرشتہ اگوں کرن لگا دعائیں
حضرت وحی نبی نوں کہیا واقف ایہہ نہ میرا
اج ہمراہ تیریدا صدقہ ایس مکانے آیا
ہیبت جل جلالی کولوں نہ اج بال جلاؤ
پھر محمد وحی فرشتہ کیتا وداع پچھاہاں
پچھے رہبر ساتھی آہیوں چلیوں چھوڑ پچھانوں
پھر امر دے پردے آئے اک سیاہ اک نوری
ہر ہر پردے پنج سے سالاں راہ نبی فرمائے
آن براق بیطاقت ہویا ٹرنوں ٹھیر کھلویا
یا پیغمبر ایدوں اگے قوت رہی نہ بائیں
پچھوا اس سوارے کولوں تاکی ظاہر ہووے
توں بھی جا جوالے ربدے ڈٹھا ساتھ نساکا
تاپھر میکائیل فرشتہ اگوں حاضر ہویا
اوپر چاہڑ لیوسو مینوں پھر اسیں اٹھ دوائے
اوہ بھی اوس لنگھایا مینوں لکھ کوہاندا پانی
آتش وچہ لبالب وہندی میں کجھ انت نہ پایا

اندر عقل میر لوچہ آئے زمیاں فلک مقررہ
اوہ بھی میکائیل لنگھایا مینوں نال اڈاری
ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ اہنا نوچڑائی
اگے ہور عجائب پردے آئے پھیر ہزاراں
تا پھیر میکائیل فرشتہ ہتھ بنھ عرض گذارے
اوہ بھی چھوڑ نبی نوں پچھے ٹریا موڑ مہاراں
پھیر محمد صرف لگے کرن ولیلاں گے !
کہے محمد اوس فرشتے کیتے بال کشادے
اسرافیل لنگھایا مینوں اڈ حجاباں وچوں !
اس دروازے بزرگ اندر جدوں اسیں جا پہنچے
ہر دریا کشادہ ایڈا کی سناواں قصہ
اوہ بھی اسرافیل فرشتے مینوں اڈ لنگھائے
کئی ہزاراں ہور اجاڑاں مینوں اوس لنگھایا
اسھتیں لنگھ اگاہاں جاندے پردہ ہور ڈٹھا سی
تا پھیر اسرافیل فرشتہ ٹھہر ہلونا وتھے
کرد اعرض محمد تائیں میرا زور نہ رہیا
طاقت گئی بیطاقت ہویا اڈن تھیں کمزورا
پھیر محمد صرف اکلا ساتھ نہ رہیا کوئی !
رفرف عجب مکان اجیہا اللہ پاک بنایا
نال روایت اکوا یہی عاماں دا فرمایا !
پاک محمد قدم ٹکایا اوپر جان رفروزے
رفرف اتے بیٹھ محمد ڈٹھے رنگ زریدے
جیکر نظر اکی ول پاوے دسن رنگ ہزاراں
کہے نبی میں رفرف اتے کھلیاں کیتا پینڈا
اوہ بھی لنگھ اگاہاں گذرے پردہ ہور ڈٹھا سی

جو کجھ اندر ہیسی آتش یاد نہیں اک ذرہ !
پھیر امر دے پردے آئے اگے لکھ ہزاری
اوہ بھی میکائیل فرشتے مینوں اڈ لنگھائی
ہزار ہزار ورہیدا اہا ہیسی کجھ شماراں !
یا پیغمبر ایدوں اگے طاقت نہیں بچارے
قادر قدرت ویکھ رہیدی دسی قدرت یاراں
تا پھیر اسرافیل فرشتہ حاضر ہویا اگے
اوپر چاہڑ لیو سو مینوں ٹریا راہ خدا دے
لگے اک دروازہ آیا ویکھ کتاباں وچوں
ست عظیم اس اندر آہے پر دریا کھلونے
ہفتا وہفتا ہزاراں وڈا دنیا نالوں حصہ
بالا زیر نہ نظری آوے نہ کوئی اوتھے جائے
راہ ہزار ورہے دا اگوں پردہ سی اک آیا
لکھ ہزار ورہیدا پینڈا وچہ حساب کیتا سی
قوت گئی ضعیفی تھیں پر اڈنوں ہار کھلونے
نالے راہ نہ معلم مینوں اوس فرشتے کہیا
اوہ چھڈ نبی نوں اوتھے پرت گیا کھا موڑا
قدرت نال شتابی اگوں رفرف ظاہر ہوئی
لکھ گئے تصنیفاں والے بھید نہ کسے پایا
بعضے کہن زمرد موتی بعضے فرش وچھایا
آئی ہر دہوا جنابوں چلے نور شرفدے
رنگا رنگ ہوئی گلگاری ویلاں پھل قصیدے
قدرت اندر بھید الٰہی ناسی کجھ شماراں
ستر ہزار حجاب جو آہا رنگ سنہری جیندا
لکھ ہزار ورہیدا پینڈا وچہ حساب کیتا سی

پھیر ہزار جو سبز پردہ اگے آہا چاندی
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آہا موتی
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آہا سیاہی
پھیر ہزار جو ستر پردہ قسم نورانی آیا
پھیر ہزار جو ستر پردہ ہور عجائب آیا
پردہ بے پرواہی والا لگے سبھی اک رہندا
تا پھر پاک نبی دے اگے گھوڑا آن کھلوتا
جیسے اسد اسوار دے جوں شعلے جھڑن نورانی
بعضے کہندے غوث الاعظم پیر بغداد دے والا
کر بسم اللہ کنڈ گھوڑے تے حضرت قدم ٹکایا
پھیر گیا ہو غائب اوتھوں پار لنگھایا جاں ہوں
نبی کہیا اس پھیرے اندر ہوش نہ رہیا مینوں
ہیں دمے نال آواز ربدے دے قدم اٹھایا
کرسی عرش منور ہویا جا پہونتا میں نیڑے
نال عرش قندیلاں لٹکن جیوں آسمانی تارے
تاہیں عرش منور اوتے قدم مبارک پایا
آپ اللہ پھیر کیتا مینوں سد اوہ سی داہی
وہ دم سد الٰہی مینوں اوں ہوندا آہا
تاہیں جا اتھاہیں پہونتا جا گھر مطلب والی
قدرت نال خدا فرمایا نیڑے آ حبیبا
جد اوہ نور الٰہی والا نظر نبی نوں آیا
دونویں یار اکٹھے ہوئے لامکان بلندی
صاحب نہر محمد تاہیں دتا کھول تمامی
تریہہ ہزار نہ کرنی ظاہر تریہہ ہزار سناہیں
رب کہیا سبھی دسیں جیڑی پاک محمد تائیں

ہزار ہزار ورہید اپینڈا کیچہ صفت انہاندی
پھیر ہزار جو ستر پردہ آہا قسم یاقوتی
ہزار ہزار ورہید اپینڈا وتھ انہانوں جد آئی
ہزار ہزار ورہید ارہا ہر ہر دے وچہ آیا
ہر ہر پردے وچہ ہزاراں سلسلہ نظری آیا
پھر رہبر باجھوں کون لنگھاوے پاک محمد کہندا
جسم سبھی قسم زمرد اسدا کلیاں نال پروتا
صفت نہ کیتی جاوے اسدی اوہ قدرت سجانی
گھوڑا ہنکے آن کھلوتا قدرت نال تعالےٰ
پردہ بے پرواہی والا گھوڑے آن لنگھایا
پھیر اگوں سن آون لگے قدرت سد جناب نوں
بالا زیر نہ طرفہ دہن ڈھیا نہ رہبر مینوں
اک اک قلم کیتا میں پینڈا جتنا گھر تھیں آیا
صفت حساب نہ آوے اسدا عقل فکر وچہ نیڑے
لاٹاں تھیں پھر باہر آون قدرت دے چمکارے
عرش کہن تھیں ٹھہر کھلوتا جاں میں اوپر آیا
آنیڑے محبوب پیارے وچہ درگاہ باری
قدرت ہاں تھیں بھی اوپر کیتے دور دراڈے آہا
پردہ نظر نورانی آیا جسدی چمک نرالی
تدہ میں قاب قوسین وا درجہ دتا نیک نصیبا
ظاہر باطن جو کجھ آہا سارا مطلب پایا
رب محب محبوب محمد وتھ نہ ذرہ منڈی
نوے ہزار کلام جو کیتی جو ہے مسئلہ عامی
تریہہ ہزار دلے وچہ رکھ دسیں سنوں چاہیں
آہے سخن کتناں اندر سمجھے کجھ اسائیں

دنیا اُتے ملدا تینوں ایہہ دیدار کراندا
کی دنیا تھیں تحفہ آندہ تدہ اساڈے تائیں
کہے محمد پاک الٰہی نام تیرا سلطاناں
پھیر محمد سر ورتائیں کہیا رب ودھائے
پاک محمد عرض گذاری جان جسہ سب تیرا
توں صاحب میں بندہ تیرا سبھو سراں تینوں
قدرت نال اللہ کہیا امت بخشی تیری
پھیر محمد عرضی ہوئے تیں پرواہ نہ کوئی
قدرت نال اللہ فرمایا پاک محمد تائیں
پھیر محمد عرض گذاری یا ستار غفارا
پاک محمد دیکھ آزردہ پھیر کہیا لاابالی
ہو خاموش پیغمبر رہیا پھر کی عرض بھوے
رب داتا بینا کشف قلوبی محرم راز دلاندا
اینہاں وچہ قصور بندیاں ذرہ کوئی نہ کرسی
جیکو کرے قصور اینہاں وچہ قول نبیاں میرا
پھیر ظاہر باطن کل خزانے بخشے سب سروراں نوں
صفت ثنا خداوند والی کس تھیں کیتی جاوے
گھڑیاں وچہ سال لنگھائے سالاں تھیں ہزارکے
پلو وچہ کجھ دا کجھ دکھاوے بے پرواہ الٰہی
ہو معراج نبی درگاہوں جاں سی فیضیا ہویا
اوتھے سال اٹھاراں گذرے قدرت ویکھ ہاں نوں
گنڈ لیلے پانی چلے آہی گرم تہانی
پھیر محمد نبی اللہ دا ست تاہیں پھر کے
مسجد جا نماز پڑھائی منبر تے چڑھ بیٹھا
اج میں یارو ویکھے ایہیں ساں نظر شو زمد لے

پریں قدرت دسن کارن ایس بندی آندا
یار یاراں نوں ملدے نائیں خالی ہتھ کدائیں
پھیر کسے دی طلب نہ تینوں میں کی آندا نا
خالی ہتھ نہ جاندا کوئی اکثر کول پیارے
سو میں اگے حاضر کیتا کی کجھ ہور جنگیرا
امت دی عرض گذاراں فضل کریں توں مینوں
پنجاہ نمازاں چھ ماہ روزے ایہہ فرمائش میری
فضل کریں سب خلقاں تائیں توں رحمان الٰہی
ہیجی وقت نماز گذارو روزے اوہ جھمائیں
حکم تیرا سر چشماں اوتے میں کجھ عذر نہ چارا
باراں وقت نماز گذارو روزے رکھو چالی
دم مارن دی جاگہ نائیں کم کرئے جو چاہے
پنج نمازاں تے ترسیہ روزے حضرت نوں فرماندا
درجہ فضل پنجاہ والا بخشاں جیکو پڑھسی
روز قیامت دیساں سنوں دوزخ وچہ بسیرا
پھیر جناب دوعیا ہویا پاک نبی پھر گھر نوں
قدرت دا کجھ اوڑک نائیں بے پرواہ کہاوے
ایہہ توفیقاں سنوں لائق قدرت گون تمارے
آون جاون سنوں نبی دا پل چھیل لگانائیں
پلو وچہ اوس بناری وچوں گھر دیو وچہ کھلوتا
حجرے اندر ونت اوہاسی جا پئی پلنگ گیانوں
طاقت ستی خبر نہ کسے اوتھے شوق بجالی
دھمی رات صبح دیلے جاگے وقت فجر دے
قصد کھولیا یاراں گے جو کجھ اتیں ڈٹھا
نیہ رہیا سمائیں ردا تسلیں رب سب سنئے

جبرائیل گیا لے مینوں حکم الٰہی سندے
نال محبت بہت الٰہی مینوں پاس بہایا
اوپر اوس بلندی مینوں برس اٹھاراں گذرے
سبھے پار ہوندے قربانی جیوں جیوں حضرت کہندے

قدرت اج ڈٹھی میں یارو ہور عجائب بندے
بھی سب کجھ دسیو سو مینوں پاک جمال کرایا
اگے آہی گرم نہا لی جاں میں آیا حجرے
سکے صفت معراجے والی سب مبارک دیندے

باب در بیان انکار آوردن یہودی از معراج آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اک یہود کھلوتا سندا ہیسی اوتھے یارو
اوتھے برس اٹھاراں گذرے ایتھے گھڑی شماری
کاوڑ آئی یاراں تائیں مار یہود ہکایا
مچھی لیکے گل بازاروں ویندا عورت تائیں
اوہ اٹھ کھل اتارن لگی اگ وکھہا سوانی
رکھ گھڑا دریا کنارے کپڑے لاہ اتھائیں
ماہی جان باہر آیا ہویا قسم زنانی
شکل پری دی قد سرو دے اوہ تصویر اجیہی
سر عجیب مصور گھڑیا پلکے نال شتابی
متھا چن ستارے چشماں پلکاں تیر خدنگی
اچانک دراز اجیہا کھنا جیوں تلوار ہی
ٹھوڈی سیب باریک اجیہی گردن کونج کشادی
ستر دو بہتر ٹھنے صورت حور زنانی!
نازک اک کھلوتیاں ڈولے کر کے گھنڈ پوشیدہ
ہر دم روندے ورد ہوئی قدرت ویکھ الٰہی
اک مرد تھیں عورت ہوئی دوجا ملک بیگانہ
تاں اک بندہ امر اللہ تھیں پہنچا آن اتھائیں
نال محبت بندہ کہندا کون کسیدی جائی
تہ ہم اٹھیں خاموشی حاصل منہ تھیں گل نہ ہووے

اوہ سر پھیر نہیں نواں کہندا ایڈ خلاف نہ مارو
ایسے مسئلے کریں بنیا کہندا اوہ مکاری
قادر قدرت ویکھ ربیدی بدلہ اس نے پایا
کہے یہود شتابی کرکے نال تاکید بنائیں
آپ یہود گھڑا لے یار ولیں گیا سی پانی
نہاون ڈریا وچہ ہیلے سر کیتا رب سائیں
نہ اوہ ملک نہ تین جاپے ہو گئی جوہ بیگانی
صندل تختہ لوتھ بدن دی نازک مخمل جیہی
زلفاں پیچ پائے رخ اتے جیوں کر کاف کتابی
ابرو بھچے وانگ کماناں صورت رنگ برنگی
غنچہ دند سفید کلی تھیں سرخ لباں رسداری
سینہ پستانواں اتاراں تشیم جلال آبادی
فرش زمین دے اوپر دستے جین جیواں آنی
ریشم تے زر بفتی گہنا گل زری دا
کسنوں دسے حال ولیدا سختی دے منہ آئی
تریجا ساتھ نہ کوئی اوتھے کون کرے سنمانہ
گھوڑا تھم کھلوتا اوتھے ویکھ زنانی تائیں
وچہ اجاڑ اتہا جنگل بیلے تس مطلب نادی
کجھ جواب نہ دہندی گویاں دم دم روئے دھوئے

عورت رُہندی دیکھ بندیوں سانگ لگی وچ سینے
کہندا پھیر اوس عورت تائیں بہت منتیں کرکے
عورت بولی نال بندیدے کہندی ہنجوں بھر کے
کی کجھ لیناں قصہ سنکے دکھ اندوہ پرایا
پر عورت مثل شمع دی آہی بلدی سی اپیولے
عرض کریندا عورت تائیں ترس نہیں دا آیا پیر
نام اسد دے عرض کریساں جے تینوں دل بھاوے
آنی عرض پسند زنانی نال چلی اس بندے
عقد پڑھایا دسن لگی برس گذرے سن باراں
جاں پھر اسدے کفر یوالا اٹھ گیا اس سرکار
تا پھر اس بندے اتے اوہ نہاون آئی
ماڑی جاں باہر آئی ہویا مرد زنانے تھیں
کپڑے پا گھڑا بھر پانی پھیر گھر بندیوں آیا
عورت اگوں کہنے بندیوں اید شتابی آئیوں
چابک بول لگا اس بندے کہندا لے نادانی
دھیاں پتر ست شکم تھیں میں جم کھنڈائے
آ تھے تک طریقہ سارا دیئے چھڈ کفر دا!
عورت پاکارا کہندی توں دریانہ گیا
تو ہیں جھوٹ پہاڑاں جیڈا ہائے اساڈی سختی
اٹھ یہود گھرے تھیں نٹھا قفل اتار کر دے
یا پیغمبر دین سچے دا دسیں راہ اساہاں
توں پیغمبر دین سچے دا تینوں رب وڈایا
حضرت جاتا مومن ہویا وہ یہود مقرر ہ
[illegible] دُدھ مسابول
[illegible] زمین آسماناں سورج چن ستارے

مار گیو سو جھلک حسن دا بجلی ٹٹ زمینے
تھاں ٹکانا دس اسانوں حرف زبانوں کرکے
کی ہن دساں تھاں ٹکاناں بات زبانوں کرکے
لگی قلم وگی سر میرے بولیا اگے آیا!
مرد پتنگا نوانگ جلیندے اوپر لاٹ فتیلے
خنجر حسن تیرے کاری لوں لوں پڑبا میرے
نال چلیں تے خدمت کرساں رکھ غلامی دعوے
بیاہ کے جا گھر کاج رچایا شوق زنانی سندے
پتر دھیاں ست شکم تھیں جے وارو واراں
قادر قدرت ویکھ رہیندی کی کجھ ہوون لگا
کپڑے لاہ وڑہی وچ پانی قدرت رب وکھائی
اوہو تیں وقت فجر والے اسباب بنے تھیں
عورت دے ہتھ اوہو مچھی پانی سیک لایا
پانی گھٹ کسیدا راہوں مچھی شوق لیایوں
باراں سال رہیا میں بنیاں اکی شہر زنانی
قدرت عجب رہیندی ڈٹھی عورت نوں سمجھائے
چل نبیؐ دا کلمہ پڑھئے صاحب وڈے اثر دا
چھپڑ ٹوبیوں پانی لیکے لافاں ماریں پیا
یا توں کریں مزاخاں مینوں یا توں ہوویں حقی دی
نال شتابی مسجد آئیا قدم چمے سرور دے
میں تقصیری بھلا پھریا بخشیں ایہہ گناہاں
کافر کیجے پھرن اجاڑیں میں بھی مطلب پایا
کلمہ جا پڑھایا سنوں کفر نہ رہیا ذرہ
جیکوئی اسدی شرکت کردا ہوسی رنجیالوے
دنیا دی رب زینت کیتے خاطر اوس پیارے

چوداں طبق آ الٰہی کھولے شوق نبی سرور دے
جیکو کلمہ پڑھے نبیدا نام لئیے اِک واری
شاہی والا تاج نبی نوں اللہ پاک پہنایا
لکھ پیغمبر کیتے اگے دوست گئے کہلاندے
پاک محمد پہونتے اوتھے بیچ تحقیق مقررہ
صفت ثنا معراجوالی سب ہیں آکھ سنائی
یا نبی بخشائیں مینوں دمدم تکیہ تیرا
جان کندن تے قبر عذابوں آخر بھی بخشائیں
جد رب روز قیامت والے کرے حساب عدل دے
جوڑ معراج مرتب کیتا جو کجھ ساتھوں سریا
دمدم فکر دلیوچ کر کے برکت نال الٰہی
دلوچ فکر نبی سرور دا ہور خیال بھولایا
دیسی اجر توفیقاں اُسنوں کمی نہیں درگاہی
کر کے ختم معراج نبی نوں بعد درود پہنچاناں
باراں سو سنتالی سالاں پاک نبی دے پہنچوں
قادر عاجز عاصی بندہ صفت بناون والا

کاغذ قلم سیاہی کیجی صفت لکھن سرور دے
لکھ گناہوں فارغ ہووے کردا رب ستاری
زندہ گھر آسماناں اُتے قدرت سیر کرایا
ایس بلندی کوئی نہ پہونتا کلمہ نام جنہاں دے
سنکے سب یقین لیاؤ شک نہ آنوں ذرہ
قصہ کل مرتب ہویا رب نے آس پہنچائی
جیہڑے کرن شفاعت میری ایہا مقصد میرا
دور کریں دلگیری میری دلدی آس پوجائیں
اُس دہاڑے توں بخشائیں عاجز نال فضل دے
میں دہقان بیعلم وچارا دوس نہ چائیے دہریا
مروارید زمرد چن کے تحفہ چیز نہانی
چھوٹی عمرے سر پر سختی ایہہ معراج بنایا
جیکو پڑھیسی اس دے تائیں اجر ملے جو چاہے
جیکو حرف اسانوں بخشے ہووس فضل ربانا
ایہہ مذکور بنایا بارو دیکھ معارج دہوں
برکت کلمے پاک نبی دی اجر دیوے حق تعالےٰ

در مدح آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

الف اللہ نوں کر یاد محمد
مینوں رکھو خوشی آباد محمد
ب بہت بلند تیرا شان محمد
تیرے تابع دو جہان محمد
ت تیری شان بلند محمد!
تیرے دو جہان آرزومند محمد

میری نِت اگے فریاد محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
تیری ہر دم چڑھی کمان محمد
صلی اللہ علیہ وسلم!
تیتھوں واری سورج چند محمد
صلی اللہ علیہ وسلم!

ث ثابت تیرا دین محمد
تیری صفت طہٰ یاسین محمد
ج جان میری وچ جان محمد
دل جان میری قربان محمد
ح حالوں ہو یا بیحال محمد
تیرا ویکھاں پاک جمال محمد
خ خلقت دا سردار محمد
تیرے قائم چارے یار محمد
د دور کرو سب دکھ محمد
نت ویکھاں تیرا مکھ محمد
ذ ذکر تیرے دے کار محمد
سچ اج توں دے اوتار محمد
ر راضی تیتھوں رب محمد
میری کوک شنیوے جب محمد
ز زاری نال ہے عرض محمد
دے مطلب جو غرض محمد
س سب دی تینوں لاج محمد
دے بادشاہی دا تاج محمد
ش شاہوں کے بادشاہ محمد
میرے ہر دم پیچ پناہ محمد
ص صابر مرد محمد!
گر گل محمد!
ض ضرورت پئی محمد!
کرو نام خدا دے سٹی محمد
ط طالب تے کر کرم محمد

تینوں منے فلک زمین محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میرا ہاہن دین ایمان محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
مینوں سدے چل اپنے نال محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
توں تاں امت دا غم خوار محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
توں جان میری دا سکھ محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میرے میر توں وارو وار محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
کوئی میرا جوڑ سبب محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
دور کرو کل قرض محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
کر دین دنی دے کاج محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
کل عالم دا پشت پناہ محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
دور کرو دکھ درد محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
ضق مینوں چھڈ گئی محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میری ہر ویلے رکھ شرم محمد

کر سخت دِلاں نوں نرم محمد
ظ ظالم کر دے شور محمد
میں کوکاں کتھے ہور محمد
ع عشق تیری دی لاٹ محمد
بن پرنے تیری چاٹ محمد
غ غم میرے کر دور محمد
مینوں اپنے سد حضور محمد
ف فضل کرو ہر وقت محمد
تسیں کُل عاجز دے بخت محمد
ق قدم تیرے دی خاک محمد
لِلّٰہ چھتر جھُلے لولاک محمد
ک کُل جہان غلام محمد
سب نبی چھُپے تیرے شانِ محمد
ل ہر تھہر دی کرامات محمد
تسیں کُل دی کرو شفاعت محمد
م منگتاں ہاں سیوادار محمد
سب دِلگی دردا تار محمد!
ن نبی رسول کریم محمد
توں داتا سخی قدیم محمد
و وِرد الٰہی کراں محمد
نت کلمہ تیرا پڑھاں محمد
ہ ہَول پئی وچہ جگ محمد
گُل اُمت دے من لگ محمد
لا لعل نورانی ہیں محمد
سید ہو تُسیں کونین محمد

صلّی اللہ علیہ وسلم
میرا تو ہین تکیہ زور محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم
بھڑک لگی دِن رات محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم
میرا کر بھانڈہ بھرپور محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم
ہمارا نرم کرو دِل سخت محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم
عنبر کافوروں پاک محمد!
صلّی اللہ علیہ وسلم
تینوں چوداں طبق سلام محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم
مینوں کلمہ بخش برات محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم
اب میری سنوں پکار محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم
میں منگن ہار قدیم محمد!
صلّی اللہ علیہ وسلم
میں سخت عذابوں ڈراں محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم
تیری سُچی داڑھی پاک محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم
وت حضرت حسن حسین محمد
صلّی اللہ علیہ وسلم